

HIIA LAPS

Hind 11 krooni

**Koerte
iludus-
võistlus**

**Soovitusi
papsidele**

**Lindgreni-
killumäng**

Kodu korda!

**Võida
TASKUDINO!**

Paberpapagoi

**Kõik suur, mis maailmas
kunagi sündinud, on sündinud
alguses ikka inimese kujutluses.**

**See, missugune saab
maailm olema homme,
sõltub suuresti tänastest lastest,
nendest, kes just praegu
õpivad alles lugema.**

(Astrid Lindgreni kõnest
Hans Christian Anderseni
kuldmedali kätteandmistseremoonial.)

*Astrid Lindgren
ja Ilon Wikland külaskäigul
Eesti Lasteraamatukogus 1989. a.*

ASTRID LINDGREN – 90!

Mehepoja püha

Pildi joonistas Kirke

Meie kandis on kõik papsid
enamasti mehed,
kuigi mõni kannab patsi,
mõni kaelaehet.

Annaksin, kui mul vaid oleks,
sulle vaba aega,
et sa hilja töölt ei tuleks –
tere ja head aega.

Isa, käes su päev nüüd ongi –
mehepoja püha.
Lillepoodi ma ei longi –
roose sa ei taha!

Selle salmi minult said, ja
siiruvirulise
limusiini võtmehoidja –
auto osta ise!

Kallistada sind ei katsu –
see ei meeldiks sulle.
Annan sõbraliku matsu
nagu sina mulle.

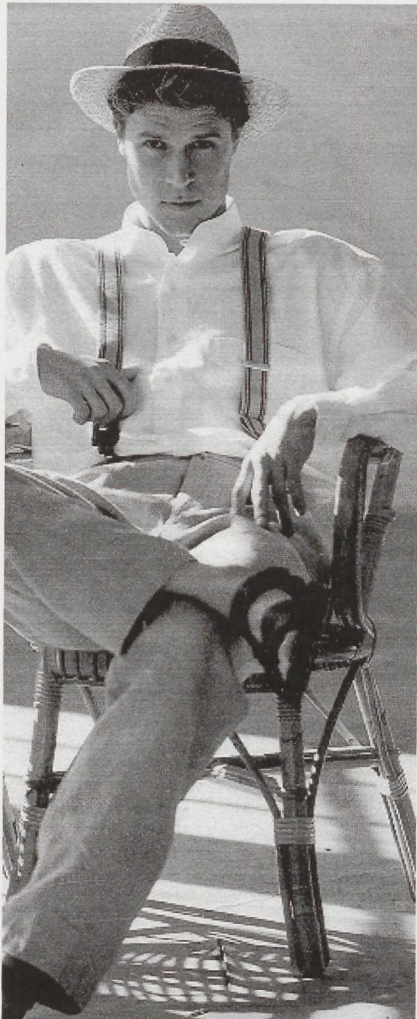

9.
novembril
on isadepäev.
Surume kätt
kõigil praegustel
ja tulevastel isadel.
Olge meheks!

Kilingi-Nõmme koolitüdruk
Liisi Koikson sai mõne aasta eest
ülemaailmsel lastelauluvõistlusel
Bolognas parima välismaise laulu esitaja
auhinna Zecchino d'Argenta
Nüüd on ilmumas
helikassett Liisi lauludega.

KOLM nõuannet isale

Tavaliselt õpetavad ikka vanemaid lapsi, aga isadepäeva eel palus Triibu-Liine mõnel oma sõbral kirja panna õpetusi ja soove oma isadele. (Kuna paar vastajat polnud nõus oma nimede avaldamisega, siis trükime ära vaid kõigi eesnimed.)

ehk MUNA õpetab kukke.

1. Võiksid otsida endale parema töökoha, kus ei peaks nii palju aega viitma ja saaks rohkem palka.

2. Ära vihasta, kui ma tahan mõnikord hilja õhtul telekat vaadata.

3. Ära korruta kogu aeg, et siis, kui sina koolis käisid, kandsid oma vanema venna riideid. See pole minu süü, et mul pole vanemat venda.

Mart (11)

1. Mina pole sind mitu aastat näind.

2. Kui ei taha tulla siis ära tule ka.

3. Ja ära tule siis ka kui oled vana ja raha pole nagu mul praegu.

Aimar (9)

1. Ma arvan, et sa peaks vahepeal merel käimise järgi jätma. Aga siis ei saa mudugi uut autot osta.

2. Ära kutsu enam neid sõpru külle kes emale ei meeldi. Pärast on jälle pahandus.

3. Eriti Vitaalit. Ta naerab niisukese häälega et mu kõrvid hakkavad valutama.

Kristo (9)

Mul on kaks isa. Üks on pärisisa ja teine on Ott. Nad on mõlemad lähedad ja ma ei taha neile miskit nõuannet anda. Kui Ott mulle midagi ei osta, siis pärisisa ostab. Emale annaksin küll nõuande, et ta pärisisaga nii tige ei oleks.

Oliver (10)

1. Ära joo viina.

2. Ära viruta teistele vastu pead.

3. Ära norska televiisori ees.

Henrik (10)

Minu isa elab teises kohas, tal on uus naine. Seepärast ei oska ma talle midagi õpetada. Ainult ära võta seda najst kaasa, kui sa minule vahest kooli juurde vastu tuled.

Tom (11)

I Osta uusi arvutimänge!

II Ära mine pühapäeval tööle, las nad siis maksavad selle eest!

III Sõidame Eurodisniländi või Legoländi nagu kõik teised!

Robert (9)

Kõigi maade loomad, võistlema!

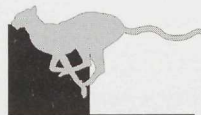
Metsloomad jäävad teadagi medalitest ja diplomitest ilma – nende autasuks kiire jooksu või pika hüppe eest on ellujäämine või (kui on tegemist kiskjaga) priske kõhutäis.

Kui aga võrrelda inimeste ja metsloomade parimaid jooksu- ja hüppesaavutusi, siis peab nentima, et loomadel pole küll punastamiseks põhjust.

Võtame näiteks sellise ala nagu 10 000 meetri jooks. Pikamaajooksud on ala, mis nõuab sitkust ja vastupidavust. Maailmarekordi – 27.21,46 minutit – tegi 1988.a. Süüli olümpiamängudel marokolane B. Boutayeb. Pidi ikka vintske mees olema küll – pole naljaasi läbida kümme kilomeetrit vähem kui poole tunniga! Kuid Põhja-Ameerika preeriatel ringi lippav antiloop aevastaks niisuguse saavutuse peale: tema, kerge ja pikajalgne sarvekandja, läbib sama vahemaa 12 ja poole minutiga!

100 meetri jooksus tegi 1988 maailmarekordi ameeriklane Carl Lewis. Mustanahaline sportlane läbis koolilastelegi tuttava vahemaa 9,92 sekundiga – nagu must välk! Kuid tähniline välk – gepard – kihutab sellest mustast välgust kolm korda kiiremini – 3,25 sekundiga. Kaunil kaslasel on pikad jalad, tugevad lihased, mis taluvad kergesti jooksu ajal tekkivat hapnikupuudust, ja pealegi on tal "naglid" omast käest: tugevate küünistega käpp pole naelkingast põrmugi viletsam!

Tõkkejooksuski ei anna inimeste rekordid loomade omaga võrrelda. 1992. aastal Barcelonas 400 meetri tõkkeid joostes saavutas USA sportlane Kevin Young tiptulemuse: 46,78 sekundit. Loomade rekord –

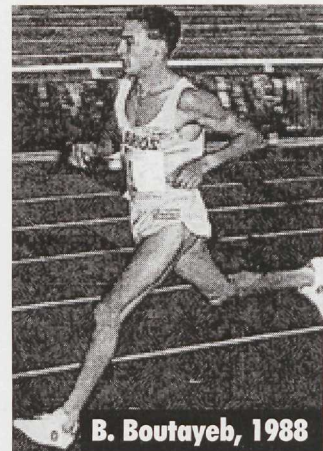

Kas poleks vahva vaadata, kuidas loomad spordivõistlustel esinevad?

Kahju küll, aga tegelikult korraldatakse võistlusi ainult mõnedele koduloomaliikidele: hobused võistlevad hipodroomidel, parima haistmise või väljanägemisega koerad saavad medalid kaela koertenäitustel, priskeimate sigade ja parima piimaanniga lehmade omanikke autasustatakse põllumajandusmessidel.

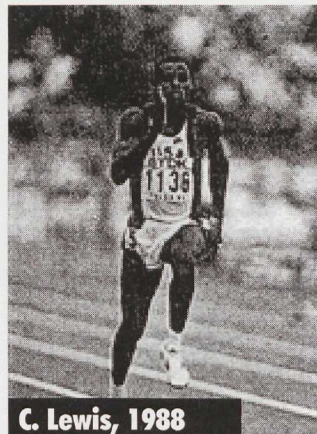
29 sekundit – on aga Austraalias elava halli hiidkänguru – kukkurloomadest suurima käes. Känguru massiivsed puusaluud ja jalalabad annavad talle hea tasakaalu, sitked lihased ja kõõlused aga saavad siis, kui looma jalad maapinda puudutavad, energiat uueks hüppeks. Loomadel on oma "rekordite" tegemisel abiks ka painduv selgroog, mis lubab teha hästi pikki samme, ja just sammupikkus määrab nii loomade kui inimeste liikumiskiiruse: pikad sammud kulutavad vähem energiat ja ka hoog püsib kindlamana, kui jalad ei puuduta liiga sageli maad.

Jüri Trouberg

B. Boutayeb, 1988

27.21,46 min 12.30 min

C. Lewis, 1988

9,92 sek 3,25 sek

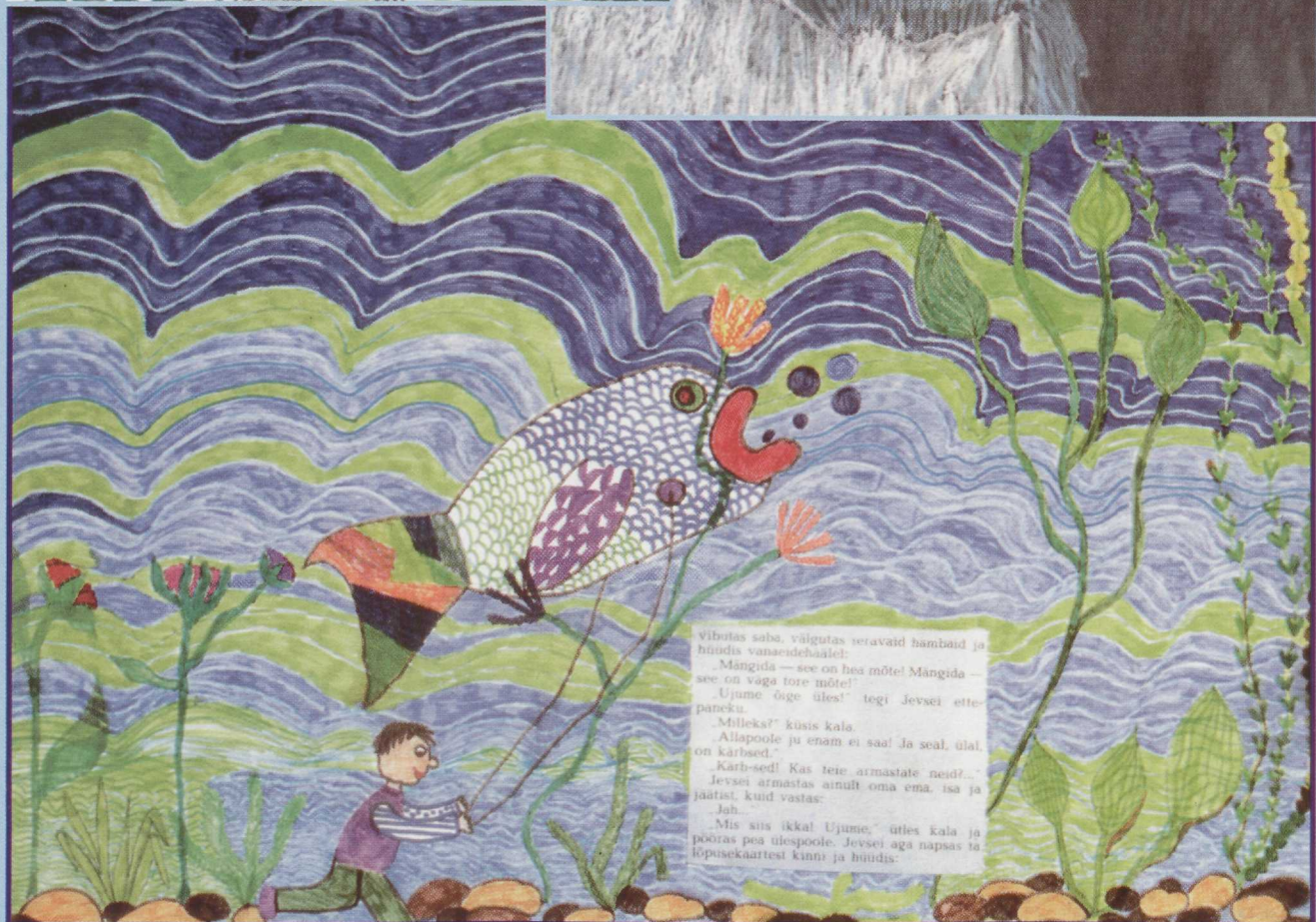
K. Young, 1992

46,78 sek. 29 sek.

Joonistab
Kairi Kärblane
Saku Keskkoolist

Vibras saba, välgutas teravaid hambaid ja hüüdis vanasõbrale!

„Mängida — see on hea mõte! Mängida — see on väga tore mõte!”

„Ujume õige üles!” tegi Jevsei ettepaneku.

„Milleks?” küsis kala.

„Allapoole ju enam ei saa! Ja seal, ülal, on kärbsed!”

„Kärbsed! Kas teie armastate neid?”

Jevsei armastas ainult oma ema, isa ja jäätist, kuid vastas:

„Jah.”

„Mis siis ikka! Ujume,” ütles Kala ja pööras pea ülespoole. Jevsei aga napsas ta lõpusekaartest kinni ja hüüdis:

joonistusvõistluse

võitjad on selgunud!

Colgate tänab lapsi, kes saatsid meile oma joonistuse. Tänutäheks on kõik joonistusvõistluses osalejad palutud Eesti Riiklikku Nukuteatrisse (Lai tn 1).

11-aastaseid ja vanemaid lapsi ootame joonistuste näituse avamisele 15. novembril kl 11.00. Nukuteater etendab teile näitemängu *Sõber Kurk (algusega kl 12.00)*.
10-aastaseid ja nooremaid lapsi ootame koos lapsevanema või õpetajaga Nukuteatrisse 16. novembril kell 11.00. Teie saate kaasa elada etendusele *Ninatark Muna (kl 12.00)*.

Peavõidu, mägijalgratta võitis noorematest lastest 9-aastane **Liisi Tagel Kanepist** ja vanemas vanusegrupis 11-aastane **Ats Surva Põlva Ühisgümnaasiumist**.

Lego võitsid: Jeanne Ilves, Merili ja Kristiina Verro, Jaana Suija, Liis Pihu, Agnes Ärmpalu, Riin Abel, Janari Marimäe, Jaanus Vare, Anette Raie, Kerli Luik, Marek Vilgas, Maret Juht, Rene Sütt, Heiko Kruusmaa, Delvis Mihhailov, Heidi Pihla, Ragnar Lall, Kerstin Kruusmaa, TaaviTint, Üllar Vahirand, Siim Palover, Ly Trei, Helena Tamm, Richard Vanker, Anni Abel, Greete Jalast, Kaur ja Jesper Eldemeel, Imre Kirikmäe, Margot Ojamets, Maiken Kirss, Martin Saarma, Ave Leidmaa, Triin Vana, Maris Sildnik, Mart Lilium, Maret Abram, Anni Mehide, Kristjan Mardo, Karin Mardo, Kristiina Ait, Kristi Tahvanen, Andrias Johanson, Mart Luidalepp, Ragnar Palover, Ahti Pöder, Taavi Dreger, Priit Kuljus, Margit Trei, Agnes Moritz, Kermo Kangur, Triin Kapp, Marko Tühis, Merit Musta, Mats-Joonas Kulla, Maarli-Liina Kulla, Paul-Hendrik Kulla, Olari Saul, Peep Reinart, Anastassija Lõhmus, Katrin Tamm, Kersti Tamm, Ave Mäe, Tõnis Lukk, Joosep Lukk, Taavi Kaljura, Taivi Kaljura, Helena Kerge, Manuel Vulp, Hanna Haring, Janek Videnko, Triin Rebane, Mihkel Reha, Maarja Poesalu, Mari Valdur, Paula Kolk, Kätlin Egor, Peeter Aug, Madis Pärtelpoeg, Mauris Öunapuu, Ele Piisang, Silver Sikka, Leila Lille, Luule Lille, Kaarel Kokemägi, Gätli Osi, Aivar Leppik, Tajo Oja, Meele Lille, Aive Jõesaar, Jaanus Järv, Helina Jõgi, Alar Assor, Pihli Ohlau, Kristi Toomeoja, Karina Perevai, Jaanus Kirsi, Anneli Reimo, Taaniel Tigas, Magnus Vulp, Ingrid Aasoja.

T-särgi võitsid: Ingrid Kikkas, Reet Karm, Jaana Vedenko, Andrus Niit, Liia Järv, Gudrun Kunto, Egert Vilgas, Reili Laur, Anneli Arge, Sigrid Maasen, Riho Lvov, Anni Kallas, Marilyn Sulg, Kati Larionova, Mihkel Eller.

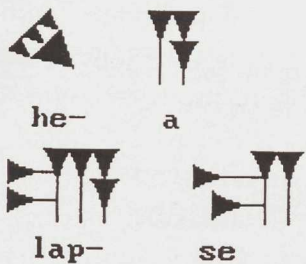
Meie ühisele peole saab registreerida 12. novembrini telefonil 6 412 000 (kl 13.00-16.00, prl Britt Illaste, Watson&Watson).

NB! Samal telefonil peaksid helistama ka kõik need, kes leidsid oma nime auhinnavõitjate hulgast. Siis lepime kokku, mil viisil ja millal auhinnad teieni jõuavad.

Kohtumiseni Nukuteatris!

Kiilkiri ja kiirkiri on hoopis ise asjad!

Võib-olla oled ajalootundides kuulnud sellest, et 3200. aastal eKr. tekkis Mesopotaamias – selles kandis, kus praegu asub Iraak – kiilkiri? See leutis levis kiiresti üle kogu Lähis-Ida. Alguses olid kirjamärgid üsna piltide sarnased, aga kui neid hakati pilliroost tehtud pulkadega niiskesse savisse “trükkima”, meenutasid nad noolepäid või kiilusid. Kirjutised koosnesid sõna- ja silbimärkidest. Kui juhtud külastama Soome laste teaduskeskust Heureka, siis otsi kindlasti üles paik, kus arvuti heal meelel kiilkirjas trükkib ka sinu nime! Triibu-Liine tahtis näha, mismoodi näeks “noolepeakirjas” välja meie ajakirja nimi. Ja siin ta on!

Esimesel hetkel näis, et keegi on miskipärast pannud ajakirja nime omastavasse käändesse: HEA LAPSE. Kuid kohe trükkis arvuti välja ka selgituse: nimelt pole need kirjamärgid (mis, muide, pärinevad 1. aasta-tuhandest eKr.) loodud eesti keelele mõeldes, mitmed meie häälikud ja häälikuühendid valmistanud assüürlastele kõva peamurdmist. Sõna alguses ja lõpus ei tohtinuks nende meelest olla kahte kaashäälikut, ja pikki kaashäälikuid polnud võimalik kirjutada ka sõna keskele. Samuti polnud assüürlastel aimugi sellistest täishäälikutest nagu o, o, ü, ä ja ö. Niisiis tegi kiilkirjamasin sõna “laps” enda meelest “korda”.

Michael on mihkel mänguasjade peale!

Mänguasju mõtlevad välja teadagi täiskasvanud. Enamasti tuleb see neil välja päris kenasti, vahel aga leiutatakse ka üsna isevärki lelusid.

Kas möödunud suvel Tallinna lauluväljakul esinenud Michael Jacksoni kujulise nuku konstrueerijad on pop-tähe vaenlased või sõbrad, seda on raske öelda. Nimelt saab selle nuku nägu mitmesuguste detailide abil muuta samamoodi, nagu muutusid ajapikku päris-Michaeli näojooned. Lauljal endal polevat omanäoliste nukkude tootmise vastu midagi. Mis elu see on, kui nalja ka ei saa!

Hundid ei ulu Kuu peale!

Õudusfilmides ja koomiksites kujutatakse tihti kriimsilmi pahaendeliselt ulgumas, koonud Kuu poole püsti. Loodusteadlased aga väidavad, et huntidel pole sellest kenast taevakehast sooja ega külma.

Ulgumisega teatavad nad hoopiski sellest, et kavatsevad minna saaki jahtima. Täiskuu ajal on huntide ulgumine valjem seepärast, et kuuvalguses on parem jahti pidada.

Ulgumisega määravad võsavillemid kindlaks ka oma jahipiirkonna: kui samas kandis elutseb mitu hundikarja, siis jääb valitsemisõigus suuremale.

Kuna hundid tavaliselt väldivad kokkupõrkeid, siis peab väikesem kari hundiseaduste kohaselt otsima endale teise jahipaiga. Ka jahi lõppemise teatavad hundid ulgumisega. Ameerika hundiuurija Farley Moscat väidab, et hundid tunnevad kõiki oma karja liikmeid häälte järgi juba kaugel.

Salmik, salmik, vaata ette!

**Tere,
"Hea Lapse"
toimetused!**

Need salmid on meie ema
noorusaegadest pärit!
Heleri ja Ketlin Turjakas
Põltsamaalt

●●●

Ärge tehke pikka juttu,
kirjutage salme ruttu!

●●●

Härmatis ehib puid,
sõprus südameid!

●●●

Noorus on õnnelik,
sest temas on tulevik.

●●●

Nii kaua, kui sinine meri
veel lainetab Tallinna all,
nii kaua, kui soontes on veri,
ei unusta iialgi sind!

●●●

Sa seisad minu südames
kui ööbik pärnalehtedes,
ja mõlgud minu mõtetes
kui kala vees.

●●●

Poiss vannub sulle truudust,
põlvili maas,
kuid unustab enne,
kui püstigi saab.

●●●

Ära tühja kurvasta,
seda poissi meenuta!
Lase vilet järel tall',
paremaid on küll ja küll!

●●●

Elus on võitlusi, elus on möllu,
ära sa neile kergesti allu!

●●●

Noormehi uskuda
on kui soola külвата.
Sool ei iial idane,
noormees tõtt ei kõnele.

●●●

Mis on koolilapse elu?
Talvel teooria ja taktika,
suvel armastus ja praktika!

●●●

Ära ole pilliroog,
mida kõigutab iga tuulehoog!

●●●

Kui ükskord koolist lahkume
ja eluteele astume,
siis mälestuseks jäägu see,
et klassiõed kord olime!

●●●

Naer ja nali,
rõõm ja lust
noorusele passib just!

●●●

Elagu noorus ja vallatus,
silmade sära ja armastus!

●●●

Ela, võitle, võida!
Ära tagurpidi sõida!

●●●

Nii palju õnne soovin Sull',
kui Peipsi järves vett on!

●●●

Lapsepõlv ja kevadkuu,
mõlemad on ilusad!
Kevad kordub jällegi,
lapsepõlv ei iialgi!

●●●

Kui oled noor,
siis nopi õisi!
Kui vanaks saad,
siis tüssa teisi!

●●●

Lill närtsib, noorus mööda läeb,
kuid sõprus igaveseks jääb.

●●●

Tasa liigub terav sulg,
täis on jälle lehekülg!

Kes on loomariigi parimad isad?

Meie vana sõber onu Aleks teab, et linde ja loomi peetakse vahel ülekohtuselt halvadeks vanemateks: näiteks rongaisa paneks küll pahaks, kui kuuleks, et teda – hoolsat pojukeste toitjat – võrreldakse lohakate lapsevanematega!

Ka MERIHOBUKESTE nime kandvad kalad on hoolsad isad: neil on kõhu peal tõmbliku moodi pilu, milles marjaterakesed kasvavad. Nemad on ka ainsad isad meie planeedil, kes lapsi oma ihus kasvatavad. Merihobukeste ema annab ühel kaunil hämaral ööl marjaterad isakalale üle, ja sestpeale jääb järeltulijate saatus ainult papa hooleks. Ka siis, kui lapsed on isa "kombinesoonist" välja vupsanud, jäävad nad tema kantseldada.

Meie loomaaias on ketaskalad ehk diskused, kelle lapsed kasvavad samuti issi hoole all: papa koguni toidab neid kohupiimamassitaolise ollusega, mis tuleb ta nahapooridest.

Eriti hoolas pereisa on aga siiami tapluskala: kõigepealt ehitab see kange mees oma tulevasele pervele valmis tõelise õhulossi ja alles siis ujub sobivat abikaasat otsima. Siiami tapluskala neelab veepinnale tõustes kõvasti õhku sisse, laskub siis veepõhja ja laseb õhumullid suust välja nii, et nende ümber moodustub süljest pind. Kui õhuline pesa on valmis, toob tapluskala sellesse pruudi ja valvab hoolega, et ükski marjaterake kaotsi ei läheks. Ka siis, kui pojukesed on paaripäevased ja nende kehad on alles läbipaistvad, valvab siiami tapluskala hoolega, et nad pesa juurest ei lahkuks. Kolme päeva pärast aga tormavad näljased maimud pesast välja, ja siis pole enam isa-armust juttugi: siiami tapluskala ei tunne oma lapsukesi enam ära ja veealuses maailmas tähendab kõik, mis liigub, saaki...

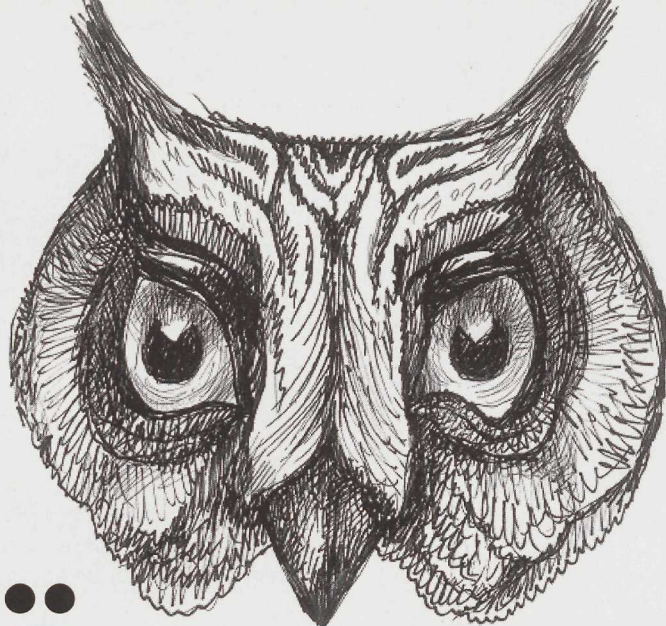

Aga nii uskumatuna kui see ka ei tundu – kõige hoolsamad papad kuuluvad mõnedesse KONNAliikidesse! Oma laste helge tuleviku nimel loobuvad Lõuna-Ameerikas elavad krooksujad kümneks päevaks isegi laulmisest! Nimelt võtavad need konnaisad viljastatud marjad oma suhu resonaatorkottidesse ning ahmivad vettki peale, et lapsehakatistel oleks pehmem olla. Kui marjadest on saanud kullesed, siis võtab konnapapa nende jaoks toitu suhu, kuid ise midagi alla ei neela – ilmselt kartusest kogemata kombel lapsigi alla neelata. Paari nädala pärast hüppavad elujõulised lapsed konnapapa suust välja – nad on sõna otseses mõttes oma isa suust kukkunud!

Vesifaasani kohta pole aga seni kaebusi kuulda olnud. Ometi käitub just Indias elav vesifaasaniema üsnagi kerge-meelselt: munenud neli kaunist ja läikivat muna, jätab ta need isalinnu hooleks ja läheb ise uut peigmeest otsima. 9 - 12 päeva pärast tuleb tal jälle munemistuju – ja nende munade väljahaudumine jääb juba teise linnuisa asjaks. Nii teeb truudusetu emane vesifaasan kolm-neli korda järjest. Üksikisade elu pole kerge: üleujutuste ajal peavad nad vahel mitu korda koos munadega ümber kolima. Kolme nädala pärast võib linnuisa siiski veidi kergemalt hingata: nimelt oskavad munast koorunud pojukesed kohe ujuda. Kuid ohu puhul poevad nad ikka isa tiiva alla varju.

Öökulli lood

Mattias Turovski

Algus "Heas Lapses" 9/97

3. peatükk. Päästeoperatsioon.

Kui päkapikud olid lahkunud, hakkas McÖkul oma võluraamatust uurima, kuidas saaks KIRRUDI LADRAKIST jagu. McÖkul taipas, et kuri nõid korjab aineid nõiavedeliku keetmiseks, millega maailm pimedaks muuta. Nüüd pidi detektiiv välja uurima, missuguse aine järele KIRRUDI LADRAK järgmine kord läheb. Selleks muutis McÖkul ennast kirbuks, otsis maa-aluses käigus üles ühe KIRRUDI LADRAKI abilise ja ronis tolele selga. Varsti oligi detektiiv kirbuna nõia orus, kus KIRRUDI LADRAK andis oma käsilastele korraldusi: "Kõik rotid, kuulake mind! Te lähete keset metsa asuva sinihallika juurde ja piirate sisse vana tamme, mis seal kasvab. Kell üks tulen sinna mina ja korjan tamme pealt puuvõrikuid. Siis tuleme orgu tagasi ja lõpetame nõiavedeliku keetmise. Selleks ongi meil puuvõrikuid vaja!"

McÖkul kuulis aga kõike. Nüüd muutis ta end kärbses ja lendas kähku metsa tagasi. Seal teatas ta oma sõpradele, mida tuleb teha. McÖkul kavatses nii KIRRUDI LADRAKI kui terve tema salga lõksu püüda. Selleks pidid kõik loomad salamahti oma kohad sisse võtma. McÖkul

ütles kõigile, mida tuleb teha.

4. peatükk. Aktsioon!

Kesköö tulid rotid ja tarantlid metsa keskele ja piirasid vana tamme sisse. Kõik oli vaikne, kui äkki kell 1.00 muutus valgus heleroheliseks ja ilmus KIRRUDI LADRAK. Ta tahtis puuvõrikut võtta, aga tamme otsast sadas talle pähe 14 000 000 sipelgat. Need närised momentaanselt katki ta võlumantli, nii et ta ei saanud enam võluda. Ja McÖkul muutis nõia kärbseseneks. Varsti tulid kärbsed ja söid seene ära. Ja mets oli päästetud!

III osa. Kutsuge McÖkul!

1. peatükk. Rõöv muuseumis.

Ühel päeval lendas suure vuhinaga McÖkuli juurde linnavarblane SIUTS, kes oli McÖkuli vana kunde. Siuts oli väga ärevil, kõik tema suled olid turris, saba kaasa arvatud.

"Mis linnas lahti on?" küsis McÖkul.

"On juhtunud õnnetus!" vastas

SIUTS. "Linnamuuseumist on varastatud DINOSAURUSE MUNAD!"

"Mis?!" käratas McÖkul. "Dinosauruse munad, kas tõesti?"

"Veel hullem," ütles Siuts, "dinosauruse munad varastati koos toaga, kus nad olid! Ja kui tuba leiti, siis mune seal enam polnud!"

"Mis sauruse liigi munad need olid?" küsis McÖkul mõtlikult.

"Allosauruse omad," vastas Siuts. "Aga miks sa seda küsid?"

"Seepärast et kõigi sauruste kohta on olemas raamatuid," vastas öökull.

Ja McÖkul hakkas raamatutest uurima, mida saaks nende munadega tänapäeval ette võtta.

2. peatükk. Suur oht planeedile.

Allosauruste võluraamat teatas McÖkulile, et kurjad jõud võivad allosauruse munad elustada ja siis on maailm ohus. Nüüd oli vaja teada saada, kes on need kurjad jõud ja kus nad varastatud mune praegu hoiavad. Selleks kutsus McÖkul välja 14. sajandi kuulsa voluri Nostragatuse vaimu.

Vaim ilmus suurte leekide, müra

ja plahvatuste saatel.

"Mida sa soovid, mu suleline sõber?" küsis Nostragnatus.

"Maailm on ohus, aita seda päästa!" palus McÖkul ja seletas asja ära.

Nostragnatus vastas, et varas on pärit teisest dimensioonist ja tema nimi on Larlah II Z, ning meie maa peal eksisteerib ta tohutu suure millimallikana.

3. peatükk. Aktsioon.

Nüüd teadis McÖkul, mida edasi teha. Ta võttis välja oma kõige suurema nõidusvahendi – võluflöödi – ja ütles sellele: "Mängi võluviisi ja kutsu see sültjas nuhtlus minuga duellile. Ja vaata, et see millimallikas poleks ebaaus ega võtaks kaasa abilisi."

Võluflöödi täitis käsku ja McÖkuli ette ilmus suur ja kohutav Larlah II Z.

"Hävitan ma sinu ja hävitan terve maailma, ha-ha-haa!"

Nende sõnadega tahtista McÖkuli pihta lasta suurt laserkiirt, kuid McÖkul lipsas eest ja laskis oma silmadest välja tohutu võluvasara, mis muutis Larlah II Z väikseks millimallikaks. Ja jällegi oli maailm päästetud!

Ökul Forever

1. peatükk.

Ökul avastab probleemid.

Ökulil on kombeks igal õhtul võimaluse korral päikeseloojangut vaadata, ja ühel õhtul nägi ta, et taevas oli kummalist värvi ning tundis, et miski on väga mäda. Päev möödus päeva järel ja varsti oligi nädal möödas. Pühapäeva õhtul, kui Ökul parajasti puhkepausi pidas, koputas vana mäger uksele ning Ökuli ilus uni oligi rikutud. Kui Ökul ukse avas, nägi ta seal mäkra, kes oli oma ea kohta väga närvis.

"Ma nägin suurt-suurt helendavat palli, ja ma ei tea, mis see on."

"Oota nüüd, oota," ütles Ökul. "Istu siia sohvale ja rahune maha. Ma keedan sulle seni teed."

Kui tee oli valmis, võis ka Ökul maha istuda.

"Räägi mulle nüüd täpselt, mis seal juhtus."

"Noh, lähen mina õhtusele jalu-

tuskäigule, kõnnin põllul ja näen taevas helekollast mustade laikudega helkivat asja, mis teeb põllule mingeid enneolematuid märke ja kujutisi. See asi või objekt oli kerakujuline."

"Se oli kera. Ära muretse, mäger," ütles Ökul, "mine koju magama, küll mina selle eest hoolitsen."

Omaette pomises Ökul: "Ja mina nägin viimase nädala jooksul päikeseloojangul imelikke värve. Võibolla on tegu maavälise planeetide elanikega? Kutsuksin seda nähtud objekti TLO-ks ehk tundmatuks lendavaks objektiks. Aga iga tundmatu asi või nähtus on ju tegelikult probleem," mõtles Ökul üpriski murelikult.

2. peatükk.

Probleemid hakkavad Ökulile vastu.

Viimased neli päeva proovis Ökul kõiki oma seadmeid, kuid võta näpust – ei mingeid tulemusi. Siis ei jäänud Ökulil enam muud üle, kui võtta kätte ja saata kutsed igale võlurile, kes vähegi läheduses elas, et kõik koos võiksid arutada, mis on juhtunud.

Kui kõik võlurid olid teisipäeva õhtul suure tamme alla kogunenud, otsustas Ökul rääkida, mis on juhtunud. Peale pikka mõtlemist tõusis püsti kõige vanem võlur, kelleks osutus 1887-aastane jaaniuss Etheat Strong Light, ja ütles: "Ma arvan, et tegemist on humanoididega."

"MIS?" hüüdsid kõik ülejäänud võlurid. Etheat seletas: "Kuna mina saan näha tulevikku, siis olen ma uurinud teisi juhtumeid 20. sajandist ja kaugemaltki. Humanoidid helenavad, nii nagu mäger rääkis, ja jätavad põldudele kummalisi enneolematuid märke."

Pildi joonistas onu Aleks

Selle seletusega olid kõik täiesti rahul.

"Aga kuidas nendega suhelda?" küsis Ökul.

"Jaa," vastas Etheat, "seda mina kahjuks ei tea, nii et see tuleb sul endal välja mõelda."

Ja Ökul otsustas proovida, sest ta oli maailma kõige enesekindlam olevus.

3. peatükk. Kontakt.

Ökul oletas, et humanoidid oma tehnikaga oskavad liikuda valgusest kiiremini. Sellepärast võis nende liiklusvahendi kuju vaatajale silme ette jääda siis, kui nad ise juba ammu kadunud olid.

Et nendega kontakti astuda, oli Ökuli meelest vaja õppida sama kiiresti kui TLOd, sest iga olevus hakkab huvi tundma selle vastu, kelle eest ta ära joosta ei saa. Ökul töötas oma leiutise kallal mitu päeva, kuni see lõpuks valmis sai.

Nüüd räägiksin natuke sellest leiutisest. See oli ajalatern, mis koosnes võlupeeglist, mis oli ühtlasi ka 50 000 000-vatine lamp. Selle laterna abil suutis Ökul oma peegelduse saata sinna, kuhu hing kutsus, ning iga hetk võis Ökul oma peegeldusega kohad vahetada. Nii jõudiski ta aega kulutamata ükskõik kuhu. Nüüd saatis Ökul oma peegelpildid miljonisse kohta üle maailma ja hakkas kõiki neid kohti külastama. Üsna varsti nägi ta TLO-d enda kõrval metsajärve kohal, kus ka üks tema peegelpildidest parajasti juhtus olema. TLO hakkas haihtuma, kuid Ökul hüppas järgmisesse peegelpilti, mis asus TLO ees. Nüüd läks üks TLO mustadest täppidest vikerkaarevärviliseks ning laienes. Sellest ilmusid kaks mustade silmadega humanoidi.

Ökul ja humanoidid leidsid varsti ühise keele – selgus, et selleks sobis kõige paremini eesti keel. Nad leppisid kokku, et TLO-s olevad olevused võivad võtta proove maailma jaoks ohutul viisil. Ja parem võtku nad kindluse mõttes neid proove minevikust.

Otsustati, et Ökul jääb humanoidide maiseks nõuandjaks igavesest ajast igavesti.

Ökul forever!

Pole vist ainsatki last

ega täiskasvanut,
kellele meeldiks
elada koledas
ja korratus paigas.
Kui su ümbrus
on ilus, siis
tulevad pähe
paremad
mõtted
ja suhu
targemad
sõnad.

Autori fotod

Julged ja südid alustasid kodu korda tegemist

Eesti Vabariigi president pöördus 1. septembril nii suurte kui väikeste poole järgmise üleskutsega: "Head lapsed, mõelge, kuidas saaks teha korda kodumaja, kodutänava, kodulinna. Alustagem sellega juba täna. Olen kindel, et teie head õpetajad aitavad teid selles."

Audentese Erakooli lapsed võtsid üleskutset kuulda ja läksid kogu kooliga õpetajate päeval – 5. oktoobril – Tammsaare tee pikendusele. Ilus üritus, mis kandis nime "Igale lapsele oma puu!" algas kutsete tegemisega. Lapsed kleppisid, voltisid ja joonistasid kaarte, mis kutsusid nende vanemaid puid istutama.

Kui kooli rektor Tea Varrak oli lapsi ja isasid-emasid tervitanud, asuti töö juurde. Iga algkoolilaps sai oma puu, mille eest ta tulevikus hakkab hoolt kandma. Kõige

pisemate ja kõige suuremate hoolde usaldati 140 lumimarjapöösast, teised panid kasvama leht- ja elupuid – ühtekokku 640 taime. Kui istik sai paika, püüdsid lapsed sammudega maad möötes OMA puu asupaiga meelde jätta. Sellise kiiruse ja õhinaga oleks võinud ainsa hommikupoolikuga mitu hektarit metsa istutada!

I klassi poiss Martin Järve ütles uut haljasala vaadates: "Mina arvan, et linnas peaks rohkem loodust olema, ja sellepärast paningi siia oma puu püsti!"

Kui satud Tallinnas Tammsaare tee uuele pikendusele, siis ära jäta pilku heitmata julgete ja südide laste istutatud taimedele. "Audentes" tähendab nimelt ladina keeles julgeid ja südisid.

Oleks tore teada, kas ja kuidas mõtleb sinu kool oma kodulinna või -küla kenamaks teha!

Gled-Airiin Saarso

...oli

kahtlemata Wolfgang Amadeus Mozart. Eks ole küll olnud teisigi imelapsi, kes 5-6-aastasena klaveri taga istudes publikut vaimustusse ajasid, kuid kolmeneljäkümnestena ei tundnud neid enam keegi. Wolfgang Amadeus esines 6-aastaselt Austria keisrinna Maria Theresia ees, ning oli võimeline nii sama hästi mängima ka orelit ja viiulit. Kaheksa-aastasena alustas ta sümfooniaste kirjutamist, veidi hiljem aga hakkas tegelema ooperitega.

14-aastasena sai Mozart tunnustuseks oma loomingu eest Rooma paavstilt ordeni. Kuid Mozarti eluloo uurijad kinnitavad, et ega ta mingi paipoiss küll olnud – igatahes oma sõpradele-sugulastele saadetud kirjudes lõmpsis väike geenius, nagu sulg võttis. Pärast briljantset esinemist istus ta näiteks laua taha ja saatis koduperele "tervetagumikutäie tervitusi". (Nojah, ega see ilus ei olnud, aga geeniusse asi...)

Kuigi Mozart elas vaid 35 aastaseks, jõudis ta luua üle 600 heliteose. Küllap oled sinagi kuulnud (või ka laulnud) mõnda tema laulu – kasvõi seda, mis algab sõnadega "Suur kontsert algab koidu aal". Andekat heliloojaid peavad omaks nii austerlased kui sakslased. Tegelikult oli Wolfgang Amadeus ikka austria helilooja – muide, 1947. aastast valisid austerlased oma hümnikski laulu, mille Mozart oli kirja pannud mõni nädal enne oma surma.

Kuulsa austria karakternukkude looja Gerlinda Bartelt-Stelzeri käe all on valminud ka nukk, mis kujutab Mozarti lapsena. See on päris-lapse suurune! Kahjuks ei kirjuta Wolfgang Amadeuse nimeline nukk siiski muusikat – või kui, siis teeb ta seda salaja...

Maailma kõige andekam IMELAPS...

Oi, kui õudne!

Loll koll

Elas kord ühes hallis puumajas loll koll. Loll oli ta sellepärast, et ei osanud kunagi nähtamatult kummitada. Rahvas juba teadis, et koll tuleb alati täiskuu ajal. Kuid ühel ööl juhtus midagi imelikku – kollil tuli kummitamine hästi välja. Rahvas hakkas kartma ja jooksis minema. Ainult Oskar ei jõudnud joosta. Koll võttis poisi kaasa ja tegi temast ka kummituse. Nüüd kummitavad nad koos ja koll polegi loll. Nii nad paljunevad. Igal täiskuuööl tulevad kummitama.

Hoia alt! Voouuuu!

Edvin Mänd Viljandist

Mustas-mustas metsas

Ühes mustas-mustas metsas on must-must tänav ja seal mustal-mustal tänaval on must-must maja ja selles mustas-mustas majas elab must-must mees (nüüd tuleb hüüda kõva häälega:) ja see must-must mees kägistab su ära!

Must kirst

Raadiost teatati: "Kuulutus, kuulutus! Linnas sõidab ringi must kirst! Pange kõik ukсед ja aknad kinni!"

Poiss läheb üles ja paneb aknad kinni, läheb alla tagasi ja paneb ukse kinni. Siis läheb ta üles tagasi ja teeb akna lahti. Aknast sõidab sisse must kirst!

Aga poiss võtab kirve ja lööb kirstu pooleks. Kirstust kargab välja luukere ja käratab: "Miks sa mu uue Moskviši ära lõhkusid?"

Merilin Maamets
Märjamaalt

Pimeduses helendavad silmad

(Tõestisündinud lugu)

Ükskord pimedal talveõhtul tuli Katre oma tuppa ning röögatas – akna tagant vaatasid vastu kaks pimeduses säravat silma.

Õnneks meenus talle varsti, et see, kes aknast sisse vahib, on naabri must toakass, keda vahel rōdudle jalutama lastakse. Kass aga on väga uudishimulik ja hakkab kolmanda korruse rōdu serval ringi turnima ning satub nii ka teiste rōdudele. Kuna Katre akna taga oli lillekast, ronis kass sinna sisse ja vahtis aknast tuppa.

Katre isa pūūdis sisiseva kassi kinni ning viis rabeleva kōutsi kōrvaltrepikotta omanikele tagasi. Nood olid väga űllatunud, kui ust avades neile oma kass vastu hūppas.

Kadri Raudvere Võrust

Õpetaja, vaimud ja koristaja

Ühel õhtul jäi õpetaja kauemaks koolimajja, mis oli vana mõis. Õpetaja jäi üheksandasse klassi õpilaste tōid parandama. Korraga kuulis ta, et keegi mängib űleval korrusel klaverit. Õpetaja teadis, et koolis pole peale tema mitte kedagi, seepärast läks ta űles vaatama. Trepil tulid talle vastu verised tumepunased kōed. Õpetaja kohkus, jooksis riidehojdu, võttis oma mantli ja tormas koju.

Jārgmisel pāeval kraamis koristaja hilišõhtul űlemist korrust. Ta tōmbas klassiukse lahti. Ākki tuli talle vastu musta kūbaraga mees. Koristaja minestas.

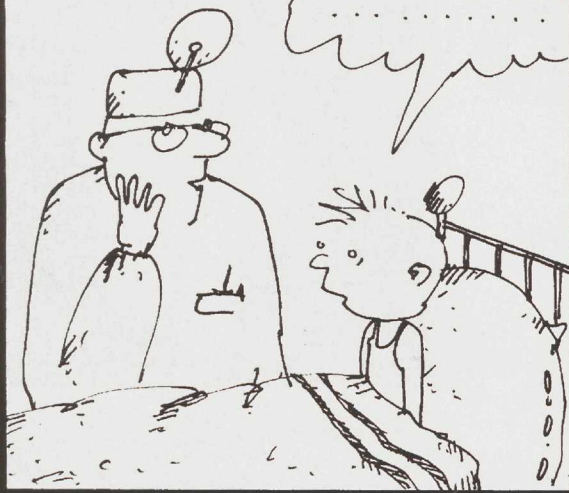
Ja need vaimud kummitavad siinamaani ikka edasi. See on tõestisündinud lugu!

Helen Kroll Pāardust

JUKU, SINU KÖHA EI MEELDI MULLE MITTE ÜKS PÕRM.

AGA MA NII HOOLEGA

TUVI (MURDES)

MITTE TIHTI

ROOMA
4

KARTLIK

HARRI

PISIKE

KOOBAS

RIHO &

AILI

TITAA

MAJA

SÜDA

JOOGI-

HIMU

ENNAST

SINA

VÄR-

VUS

ROHU-

POOD

MÜRI-

LÕHKUJA

METALL-

NIIT

3xTÄHT

ANNE &

RAUL

AASTA

GRAMMO-

FONI

KETTAD

APRILL

JALG...

(SÕIDUK)

NAINE

ÜLES

INGL. K.

OLEN

ELUS

TAHT

INGL. K.

LUMEINI-

MESED

KALA

SUUR

LIND

LIIKLUS-

EES-

KIRI

HAIGLA

TUBA

...-KODA

TOEL

2xTÄHT

4xTÄHT

...-LUGU

AAR

SAMUTI

1

RAA-

DIUS

2xTÄHT

HAAVA

JALG

SIDE-

SÕNA

KOOLI-

PÄEVA-

KAVA

2xTÄHT

Maailma kauneimad KOERAD kohtusid Brüsselis

Puudlid, terjerid, bolonkad ja paljud teised võistlusel osalenud tõukoerad on eesti lapsele hästi tuntud. Kuid oli palju selliseidki koeri, keda nähes löid isegi suured inimesed imestusest käsi kokku: millise kuju võib üks koer võtta! Mõni haukuja sarnanes rohkem säravalge karvapalli kui koeraga.

Igaüks, kellel on kodus pikakarvaline koer, teab, et oma lemmikut peab iga päev kammima, muidu läheb karv pulsti ning kutsa on ka ise oma viletsa väljanägemise pärast õnnetu. Need koerad, kes iludusvõistlusel osalesid, on kutsikapõlvest peale kammimise ja harjamisega harjunud. Mõne kasukat korrastatakse koguni kaks korda päevas. Kutsa ise on sellega väga rahul ning hoiab võõrast inimesest möödudes uhkelt pea püsti: "Vaata, kui ilus ma olen!" Ju ta tunneb, et kui karv on korras, siis on ka enesetunne parem.

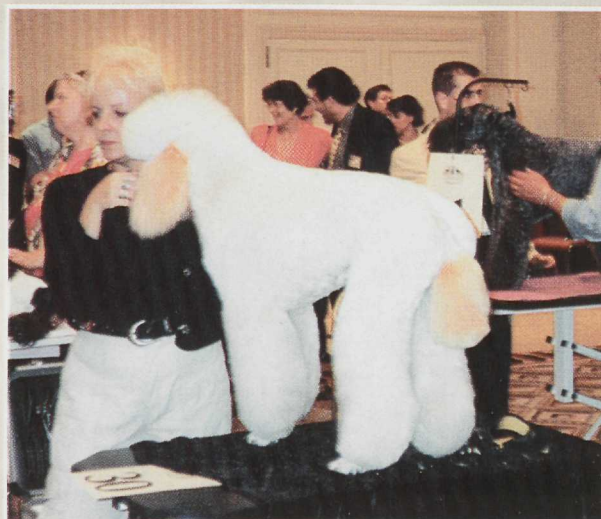
Ilu nimel on mannekeenkoerad nõus ära kannatama kuuetunnise laual seismise, kuni neid kammitakse ja pügatakse – vahel koguni viie erineva masinaga. Iga karvake peab olema õige pikkusega ja õiges kohas. Alles siis on rahul nii koer kui peremees. Sageli värvitakse iludusvõistlusel osaleval koeral eriliste huulepulkadega mokki ning värvi-

Iludusvõistluste ballisaali täht oli haruldane whestwhiter.

Šotlane ja šoti terjer. Mõlemad ühte nägu.

Ameerika puudlitel värvitakse ka saba ja karvad.

Septembri lõpus kogunesid Euroopa pealinna kokku maailma kõige ilusamad koerad.

Tõsi, mitte üksi, vaid koos peremeeste ja perenaistega. Nagu inimeste maailmas korraldatakse iludusvõistlusi, nii tehakse seda ka koerte maailmas. Iga peremees püüdis oma kutsa pügada ja kammida selliseks, nagu oleks ta lemmik just äsja mänguasiade poest tulnud.

takse sabu ja kõrvu. Kutsa peab sellal paigal seisma ega tohi haukuda, rabelda, hammustada või mängida. Kuid nad on sellega rahul – neil koertel on elus üks töö ja üksainus eesmärk: ilus olla ning oma peremehega mööda maailma iludusvõistlusi sõita. Need kaunid koerad käivad ilusalongides sagedamini kui mõned uhked daamid!

Brüsseli iludusvõistlustoimustus suures ja uhke hotelli ballisaalis. Osalejad sãrasid ja kãitusid nagu uhked daamid ja hãrrad kunagi. Kui koerad peotantse tunneksid, siis oleksid nad ilmselt seal ka tantsinud. Esimeste printside ja printsesside omanikud said kopsaka auhinna. Kutsad said ainult uhke roseti, kuid kindlasti andsid peremehed neile pãrast võistlust ka maitsva kondi.

Võitjaks kuulutati ameerika kokkerspanjel, kes nãgi vãlja nagu mãngukaru. Teiseks tuli šoti terjer, kes oli oma peremehega tãpselt ùhte nãgu. Mõlemal olid suured vuntsid ja kulmud. Harmooniat rikkus ainult see, et peremehel puudus saba...

Kõik kahejalgsed osalejad rõhutasid, et ka segaverelist lemmikut tuleb kutsikast peale iga pãev kammida ja harjata. Siis on koer kena ning nii tema kui omaniku meel rõõmus.

Ehk jõuab kunagi ka mõne eesti lapse sõber rahvusvahelisele iludusvõistlusele?

Argo Kasela

→ Hoia nina püsti, spanjel!

↓ "Oih, kui palju karvu ja konkurente!"

↓ Usud või ei, aga ma pole mänguasi.

Autor juhendab Vanalinna Hariduskollegiumi laste näiteringi. Piltidel on ta nii enne (paremal) kui pärast näidendi kirjutamist.

Tütarlaps jõuluinglitega

(Ao Vaabi ainetel)

Urve Siip

Tegelased:

Tütarlaps jõuluinglitega
Viiuldaja
Maiustustemüüja
Mänguasjamüüja
Pudi-padi-müüja

Loosimüüja
Vorstimüüja
Turu korralvur
Hüpnukk
Jõuluinglid, tururahvas,
orkester

I etteaste

Lava keskel elektrilampides särav kuusk, mille läheduses müügilaud. Kuusest paremal müügilaud kallite mänguasjadega, tagaseinas suur papist hüpnukk. Pudi-padi-müügilaual pitse, linte, silmatorkavaid kullatud tiibadega jõuluingleid.

Jõulunädala õhtupoolik. Turul käib elav kaubitsemine, orkester mängib. Müüjad pakuvad oma kaupa, ostjad liiguvad lettide vahel, ostes loose, vorsti, lelusid.

VIIULDAJA (ilmub lava keskele, võtab mütsi peast, asetab selle oma jalge ette ja hakkab viiulit mängima. Mõned möödunud viskavad mütsi raha, mõned mitte.)

TÜTARLAPS JÕULUINGLITEGA (ilmub rahva hul-

• ka, korv käes, ja pakub oma ingleid. Mõned vaatavad ta kaupa, kuid raputavad pead või löövad käega. Kui viiuldaja lõpetab mängu, astub tütarlaps tema juurde): Sina, viiulikunstnik, ostad ju ikka ühe jõuluingli? (Võtab korvist inglise.) Ainult üks kroon!

VIIULDAJA: Mina?

TÜTARLAPS: Jah, sina! Sa mängid ju nii ilusasti...

VIIULDAJA: Sa oled meelitaja! (Võtab korvist ingli ja vaatab seda.) See on ju tõesti väga ilus jõuluingel! (Vaatab korvi.) Ja kõik nad on sama kenad ja lõhnavad värske metsa järele... Kas sa tõesti oled kõik need ise teinud – värvinud ja õmmelnud? Siis oled hoopis sina ise suur kunstnik!

TÜTARLAPS: Ja nüüd oled hoopis sina meelitaja! Aga sellest on ikkagi vähe... Osta minult kasvõi üks-

ainuke jõluingel, siis pääseb tõelist jõuluhõngu ja soojust inimeste kodudesse ja südamesse!

VIULDAJA: Ma ostaksin need kõik ära, aga... (Võtab maast mütsi, milles on paar münti.) Aga mul pole rohkem kui parkümmend senti – keegi ei hooli mu mängust!

TÜTARLAPS: Mina jälle muud ei teekski, kui kuulaksin ainult sinu mängu! See on nii kaunis ja kannab mind nagu linnutiivul kõrgele taeva alla, linna kohale...

VIULDAJA (rõõmsalt): Kas tõesti?

TÜTARLAPS (noogutab, siis lausub kurvalt): Keegi ei taha minu jõluingleid, mitte keegi...

VIULDAJA: Ära ütle nõnda, sest mina ostaksin kõik, mis sul korvis on ja needki, mida sa veel juurde teed, sest su inglid on väga ilusad!

TÜTARLAPS (õnnelikult): Ka need, mille ma edaspidi teen? Ja siis mängid mulle?

VIULDAJA: Ostan kõik, kõik, ja siis mängin ainult sinule!

TÜTARLAPS: Siis teen ma neid nii palju, et inimestel oleks iga soovi jaoks oma ingel! Ja kõik laste ning nende vanemate soovid lähevad täide, kui nad saavad minu võluingli!

VIULDAJA (unistavalt): Ja mina mängin igal pool – igal tänaval ja platsil! Mängin veel ilusamini ning siis tulen ja ostan sinult ingleid, et tuleksid õnnelikud jõulud...

TÜTARLAPS (Viuldajale järele hüüdes): Viulikunstnik, mu inglid ootavad sind!

Orkester mängib lõbusa loo ja vaikib siis. Turul käib elav kaubitsemine.

TÜTARLAPS (tõttab oma ingleid pakkudes ühe juurest teise juurde): Ostke jõluingleid – heade soovidega ingleid, mis muudavad kodu armsaks ja südame soojaks! Iga ingli huulil on kaunis jõulusoov! (Peatub loosimüüja laua kõrval.)

LOOSIMÜÜJA (on teda märganud, astub leti tagant välja ja käratab): Kao siit minu leti juurest minema! Kas sa ei näe, et segad looside võtjaid? Mis võluinglitest sa räägid? Mis sa petad rahvast! Minul võidab iga loos – osta ainult pilet, ja õnn ripub konksu otsas!

LOOSIVÕTJA (tüdruku selja tagant leti poole küünitades): Mine eest, ma tahan oma õnne osta! Sa segad ju mind!

LOOSIMÜÜJA (Loosivõtjale): Palun, palun! Teie võitsite pudelikorgi!

TÜTARLAPS: Andestust! (Taganeb maiustustemüüja leti ette.) Jõluinglid heade soovidega kaugetest metskodest! Ostke ingliske, kelles peitub väike jõluime!

MAIUSTUSTEMÜÜJA (kurjalt): Mis sa siin hüüad? Lase kohe varvast! Kes sinu maitsetut kraami tahab? Puulaastud, mis ei sünni kätte võtta, veel vähem põske pista! Vaata minu kirevaid komme – vaat need on tõelised jõluimed – ehtsad ja suus sulavad!

TÜTARLAPS: Muidugi on kommid magusad ja head ning jõulud ilma maiustusteta ei ole üldse õiged jõulud... (Vaatab igatsevalt komme.) Kas sa annaksid mulle inglid vastukaubaks ühe kommi? Siis oleksid minul magusad

jõulud ja sinul üks imeilus soov jõludeks?

MAIUSTUSTEMÜÜJA (raputab pead): Mind sa ei peta! Mina teen ausat äri ja iga komm maksab ühe krooni, millel on kindel väärtus! Ostke maiustusi! Kirevad värvilised paberid, suus sulav šokolaad! (Rahvas ostab maiustusi.)

TÜTARLAPS (on taganenud mänguasjamüüja leti ette): Ehk ostaksid sina mult ühe ilusa ingli, millesse ma meisterdamise ajal hõid soove sisse mõtlesin?

MÄNGUASJAMÜÜJA (üleolevalt naerdes): Eks ole kena lugu küll! Sina tuled mulle ingleid müüma, kui mul on lett head-paremat kraami täis! Kõik puha välismaal tehtud! Mul õitseb äri sinult midagi ostmatagi. Ei, mina ei vaja sinult küll midagi! (Hüüab.) Tulge ostke lastele mänguasju! Rääkivad ja kõndivad nukud, raudteel sõitvad rongid, kihutavad võidusõiduautod, veepüstolid – kõik nagu muinasjutt! (Rahvas tõukab Tüdruku leti eest kõrvale ja lükkab ta puidu-padi-müüja leti ette.)

PUDI-PADI-MÜÜJA (astub leti tagant välja ja kurjustab): Oh sa häbematu, sina tuled oma puuinglitega minu leti äärde kauplema! Minul on ehtsad jõluinglid! (Võtab laualt kullatud tiibadega kipsingli ja näitab seda rahvale.) Vaadake, see on ehtne jõluingel – kullatud tiibadega, aupaiste ja halleluuja pea kohal säramas!

TÜTARLAPS (aralt): Jah, kuid minu omad on ju ise tehtud ja peenelt välja volitud. Iga ingel on kordumatu, hea jõulusoov huultel!

PUDI-PADI-MÜÜJA (pilkevilt): Kordumatu! Lihtsalt kaltsunukud ja muud ei midagi! Vaadake, inimesed – neil ei ole tiibu!

OSTJAD (naerdes): Tiibadeta inglid – kes seda enne on näinud! Uskumatu lugu! Oh sa valevorst! jne.

TÜTARLAPS: Need on ju väikesed armsad jõlutüdrukud!

PUDI-PADI-MÜÜJA: Pea suu ja ära räägi vastu! Ja üldse – kas sul müügiluba on, et sa siin ausate äri-meeste ja -naiste seltsis kaubitsed?

TEISED MÜÜJAD: Jah, just! Kas sul müügiluba on või oled sa niisama sohikaubitseja? Korrapidaja, korrapidaja, viska see sahkerdaja turult välja!

KORRAPIDAJA (ilmub platsile, pöördub Tüdruku poole) Kus su müügiluba on?

TÜTARLAPS: Ma ei teadnud, et inglite müümiseks peab luba olema!

Rahvas vangutab päid, müüjatel on hea meel, et saavad konkurendist lahti.)

KORRAPIDAJA: Kuule, tüdruk, mul on kahju kallil jõuluajal seda öelda, aga sa ei tohi siin ilma müügiloota oma inglid müüa. Sa pead turult lahkuma.

Tüdruk hakkab nukralt minema, turul jätkub kauplemine lõbusa orkestriloo saatel.

Tüdruk möödub nukralt Vorstimüüjast ning annab talle peos oleva ingli.

VORSTIMÜÜJA (vaatab ingliti ja tüdrukut ning võtab viimasel käisest): Võta üks vorstike! Kuhu sa tühja kõhuga lähed, pikk tee ees. Ei, võta kaks, võta kohe kolm!

TÜTARLAPS: (tänap ja lahkub).

↑ FORD COBRA

↑ 1955 CHEVY CUSTOM ↓ '69 FIREBIRD

↓↓ CHEVROLET SS CHEVELLE '67

MUDELAUTOD

↓ 1939 CHEVROLET "PRO PANEL"

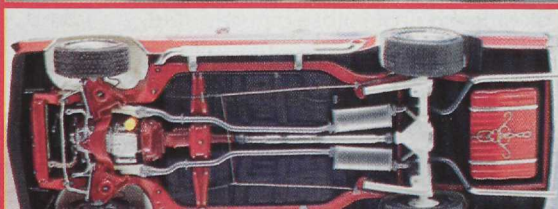
Nüüd läheme isevärki kohta – mudealutode maailma. Vaevalt, et keegi oskaks täpselt öelda, kui palju on maailmas peal mudealautosid. Igatahes leidub igal maal täiskasvanud mehi, kelle sahtlid, riulid ja kapid on täidetud pisikeste masinatega, mis on "nagu päris", ainult et nendesse ei mahu sõitma ükski inimene – isegi mitte kõige pisemad lapsed. Võib-olla hakati mudealautosid valmistama päkapikkude salatellimusena?

Mudealautosid ei maksa segi ajada mänguautodega – viimastega on küll hea vedada liiva, nukke või LEGO klotse, kuid nad pole pärisautode täpsed koopiad. Mudealutode valmistamisel nähakse arvatavasti isegi rohkem vaeva kui pärisautode ehitamisel, sest mudelite kõik detailid on pärisautode detailide täpsed koopiad, kuid muidugi palju-palju väiksemad.

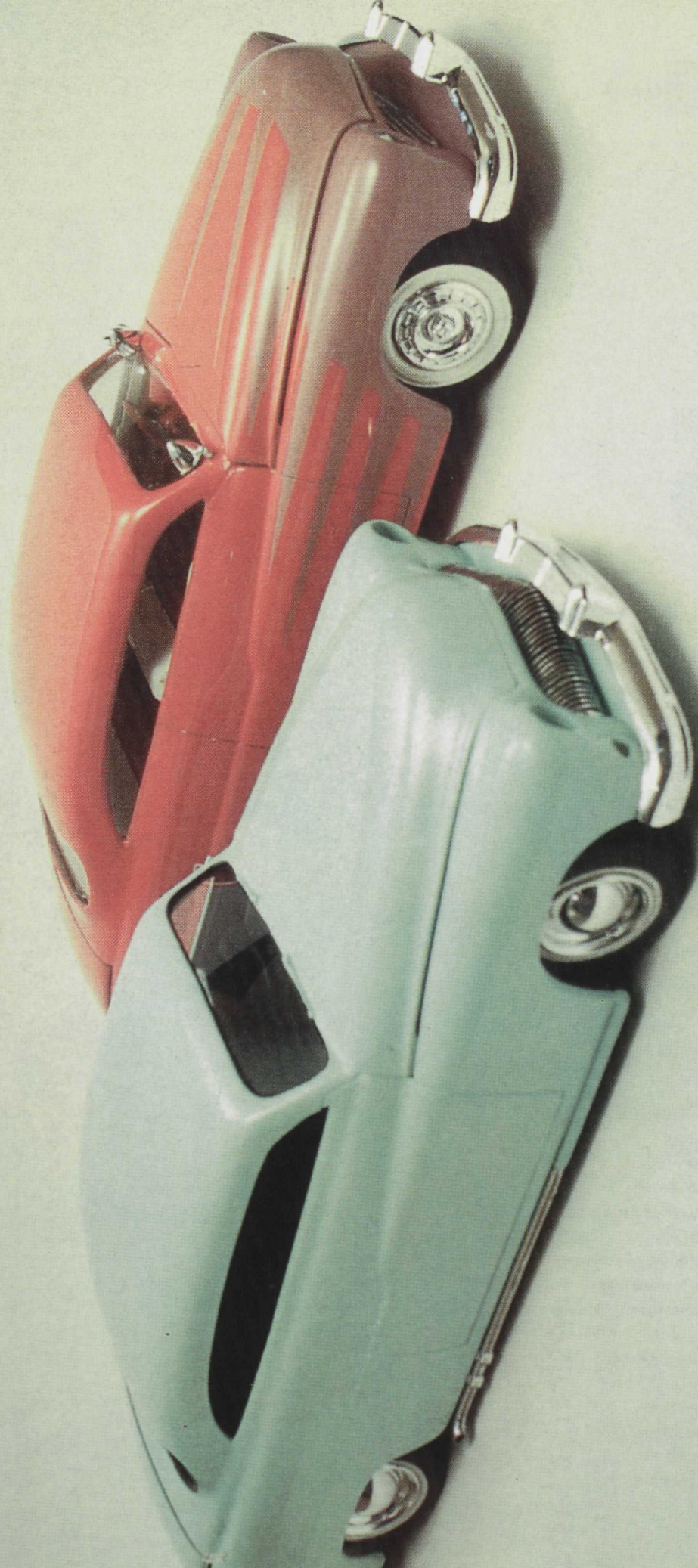
Märt Lauks

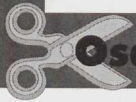

↑ FORD CUSTOM – 49

'49 MERCURY mudelid

1. Papogoi keha. Tõmba kogu tükk ettevaatlikult üle laua ääre – niimoodi saab keha kumera kuju.
2. Noka alaosa. Voldi see kokku ja kleebi kehatükis olevasse lõhesse.
3., 4., 5. Noka ülaosa. Osad 4 ja 5 on ülanoka küljed, kleebi need kolmanda osa, noka pealse külge.
4a ja 5a on varudetailid – juhul, kui lind ei püsi tasakaalus,

siis saad tasakaalu reguleerida neid tükke noka külge kleepides.
6. Linnu selg. See tuleb kleepida papogoi keha (1.) külge. Alusta kleepimist teravamast otsast, alakehast. Selleks, et linnukeha mitte ära muserdada, suru kehaosas olevad sakid seestpoolt ettevaatlikult tõmbi pulgaga (võib ka pliatsi teise

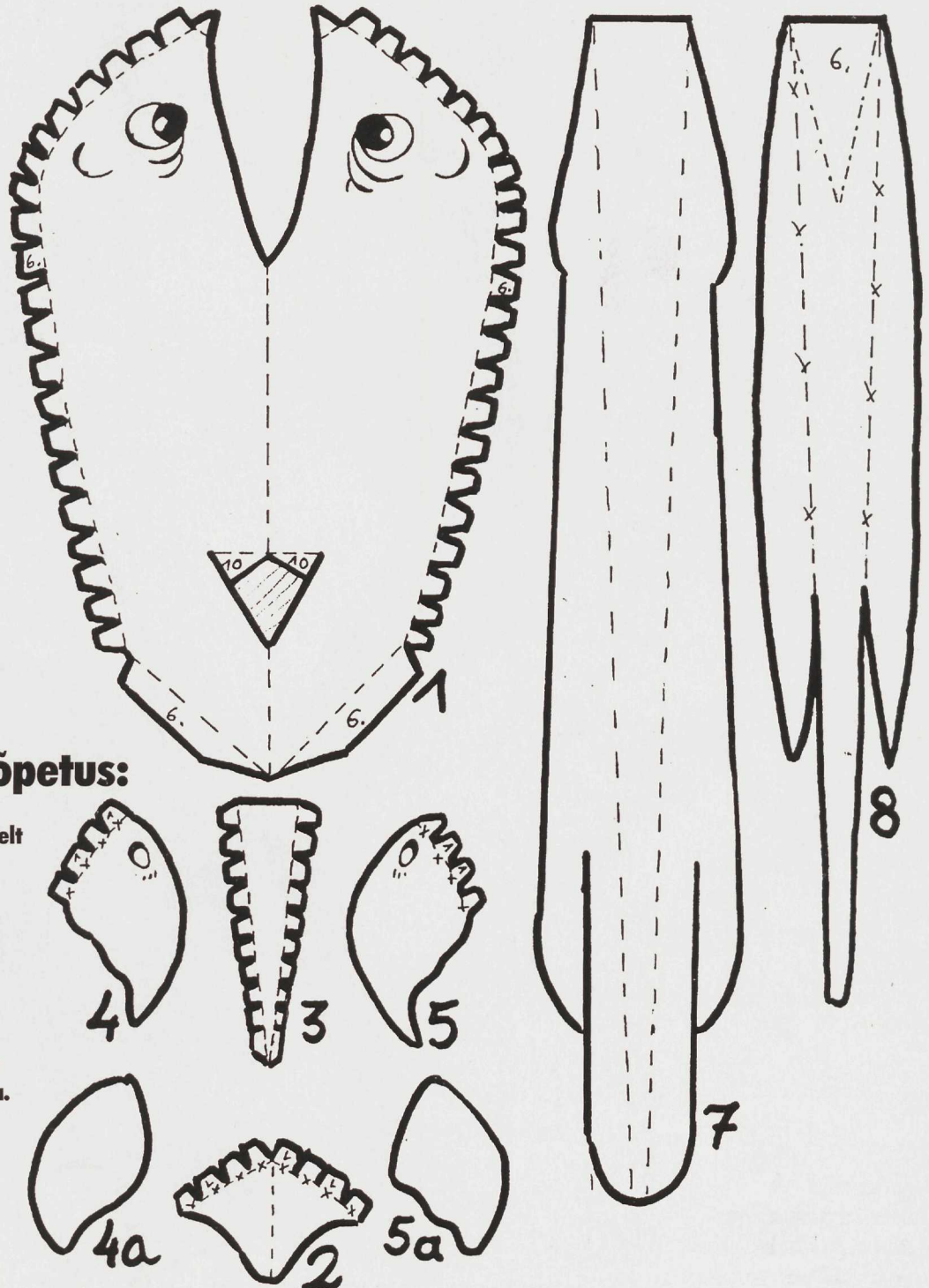
Papagoi

Valmistamisõpetus:

Kõik osad tuleb hästi täpselt välja lõigata. Täkesta või lõika sakid kõikidesse kumeratesse kohtadesse.

----- mööda seda joont tuleb allapoole murda.
 -x-x-x- seda joont mööda tuleb aga ülespoole murda.
 - - - - need jooned

tähistavad kohti, millele tuleb kleepida või mis tuleb kuskile kleepida.

otsaga) vastu seljatükki.

7. ja 8. Saba. Kleebi tükk 8 seitsmenda peale.

Seejärel kleebi need linnu selga (lõikel on näidatud, kuhu).

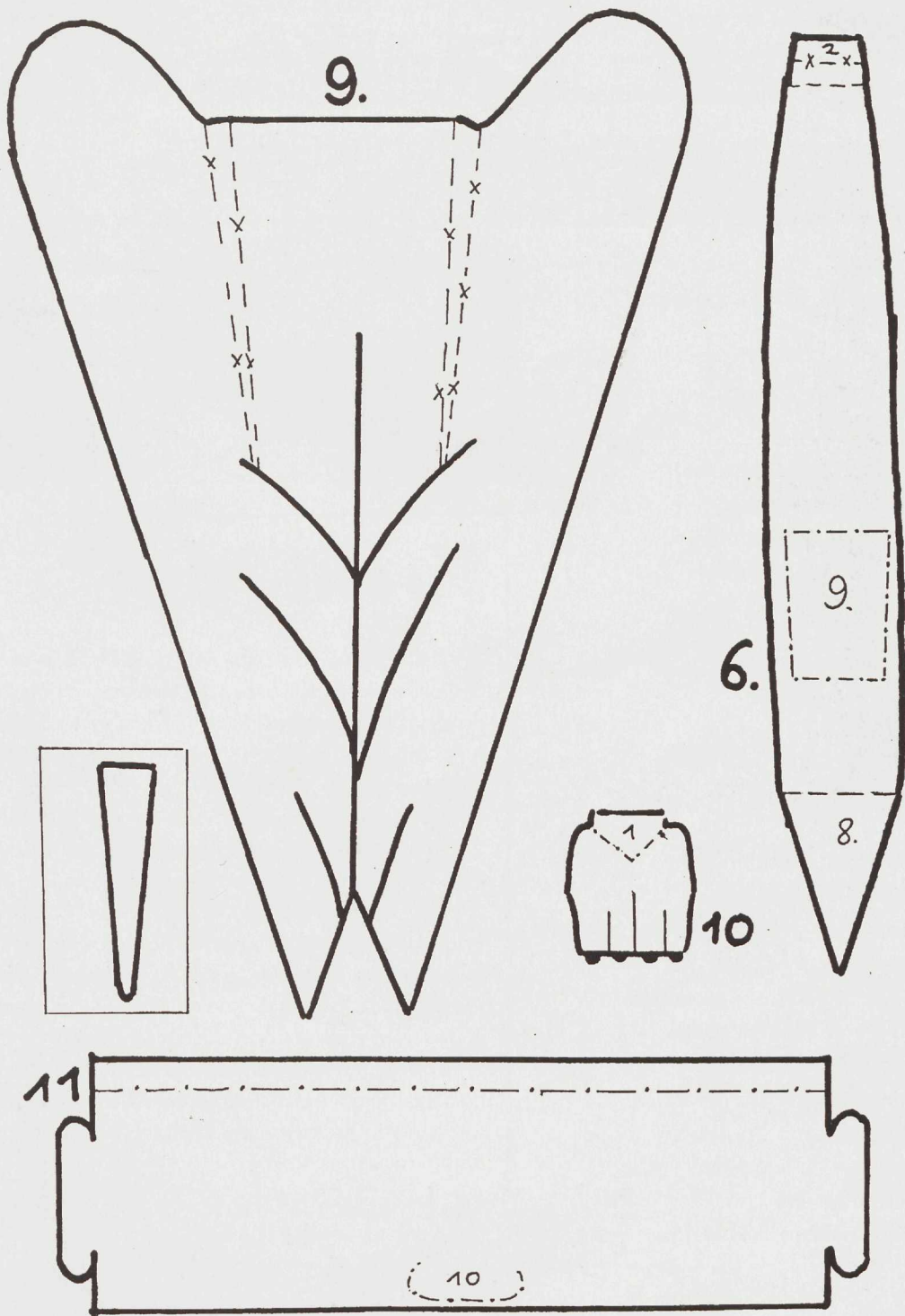
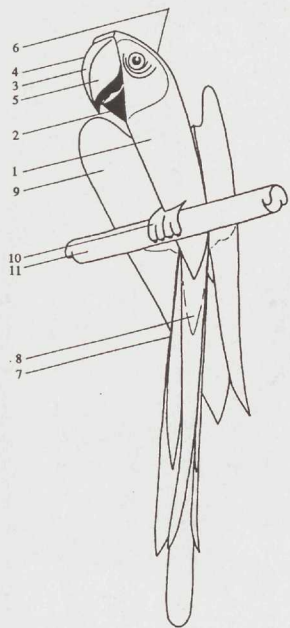
9. Tiivad. Kleebi tiivad papagoi seljatükile (6.) joonistatud kasti.

10. Jalad. Võid linnu varbad enne keha (1.) külge kleepimist pliiaatsiga kumeraks vormida,

siis on neid kergem pulgast kinni hoidma panna.

11. Rulli paberitükk ümber pulga või pliiaatsi ja kleebi kinni. Kleebi lind jalgupidi pulga külge. Kinnita pulga otstesse niidi- või lõngajupid, millega saad papagoi üles riputada.

Thomas Scheileke.
Tõlkis Inne Meri

Kogu tükk üle lauaääre tõmmata. Alanokk kleebi kokku ja kleebi pea külge.

Õpetaja

Koolis palju kaineid
ja ka õppeaineid.
Õpetaja küsib kõiki,
õpetab meid risti-põiki.
Muidu inimesed midagi ei teaks,
peaksid kõike ainult veaks.
Lapsed saavad targaks,
mitte röövliks ja vargaks!

Martin Kalt Tallinnast

Suurmees Ruudi

Suurmees Ruudi
elab metsas kuudis.
Ta töötab metsas,
kus ta ringi kepsab.
Talle meeldib süüa kapsast,
mida tee pealt napsab.
Selle ta ära keedab
ning seejärel ära peidab.
Hiljem tahab süüa seda,
aga üles ei leia teda.
Siis ta peidab end.
Sulle paistab ta kui känd.

Janno Tults Tallinnast

Alvin Järving
Magdaleena
Algkoolist

Krabi

Elas kord väike printsess. Ta oli kena ja armas tüdruk, aga tal oli üks väike viga. Ta ei söönud midagi muud kui ainult krabipulkasid. Printsess oli 8aastane ja ta oli oma kuningriigi krabipulkade tagavarad juba ära söönud. Kuningas pidi oma alamaid saatma teistesse riikidesse krabipulkasid kokku ostma. Küll prooviti printsessile pakkuda teisi toite, kuid siis jäi printsess hoopis söömata.

Ühel hommikul, kui teenijanna läks printsessile krabipulkasid viima, ei leidnud ta oma ehmatuses toast aga kedagi. Pika otsimise peale leidis ta voodi alt jalgu siputava krabi. Õudusega taipas ta, et väike printsess on suurest krabipulkade söömisest ise krabiks muutunud. Küll kutsuti kogu maailma arste, aga keegi ei suutnud printsessi tagasi muundada. Kuningas keelas kogu riigis krabipulkade müümise ja söömise ära, et uut õnnetust ei juhtuks.

Krabi pandi sametpadjale klaaskupli alla ja teda hakati toitma kärbestega. Riigis kehtestati kärbsemaks – iga elanik pidi kuningakotta viima aasta jooksul sada kärbest. Varsti ei olnud kuningriigis enam ühtki kärbest.

Hannu Iho Tallinna
Vanalinna Koolist

Segadus köögis

Elas kord üks kena ja õnnelik perekond. Sinna kuulus palju liikmeid alates soolast ja suhkrust ning lõpetades manna-keemiga.

Kord läks see perekond omavahel tülli, toimus käsikämlus, ja kes sai, haaras ka relva. Valitses täielik kaos. Sool segunes suhkruga, pipar kaneeliga ja manna-keem kukkus supi sisse. Mis oli tüli tekitajaks? Põhjus oli lihtne – kes neist on kõige maitsam?

Et lõpetada kodusõda, otsustati moodustada köögikomitee, kes selgitaks välja võitja. Esimeheks valiti Leib-Leivakäär ja kaheks austatud liikmeks said Mannakreem-Manni ja Piprapapa Pipar. Nende õlgadele langes suur vastutus. Nad pidid langetama otsuse, millega kõik jääksid rahule.

Ümberringi oli palju kära, karjuti läbisegi: “Valige mind!” – “Ei, mind, mina olen maitsavam!” – “Miks mitte mind?”

Ja nii see kisa jätkus. Aga austatud Žürii oli oma valiku teinud ja katkestas selle lärmi.

Komitee kuulutas välja otsuse, mis kõlas nii: “Keegi teist ei pälvi kõige maitsavama tiitlit!”

Leib-Leivakäär katkestati, karjudes: “Kuidas nii?” – “Miks?”

Piprapapa-Pipar palus nüüd vaikust ja sõnas: “Maitsvaimat ei valita, sest te kõik olete ühteviisi head ja vajalikud. Olete rahul?”

Valitses vaikus, ja siis kostis vastus: “Ei, ei, ei!” Žürii oli keeletu.

Pildi joonistas Sirle Saarepere

Siis kostis jahupreili Juuli arglik hääl: “Austatud Leib-Leivakäär, saagu teist köögivabariigi president!”

Kristjan Liivand
Võrust

Õnnetus külmkapis

Oli kord külmkapp, milles elutsesid ajutiselt taluvõi ja vaarikamoos, head naabrid juust, vorst ja pasteet, hakklihakaste ja kannutäis head lehmapiima. Nad olid oma eluga rahul – 8 kraadi sooja, ja tuju oli hea. Aga ühel päeval juhtus midagi imelikku.

Esimesena pani seda tähele või, kes tundis, et hakkab kentsakalt pehmeks minema. Ta rääkis oma olukorrast ka teistele. Teisedki märkasid, et midagi on valesti.

“Appi, mulle hakkab koor peale tulema, ma võin hapuks minna!” kiljus paanikasse sattunud piim. Juust, vorst ja pasteet püüdsid üksteisele ennustada, mis värvi keegi läheb.

“Ma kihelen,” vingus hakklihakaste, “minus hakkab

varsti miski kihisema.”

Ainult moos tundis ennast hästi ja tal oli mahti kuulata, mida teispool ust räägiti.

“Voolu pole,” võttista lõpuks kuuldu kokku. “Kui voolu pole, siis külma ei saa.”

“Küll on kole lugu!” halasid kõik. “Kui nii kaua kestab, saame hukka ja läheme päris pahaks.”

Pahaks minna neil ei õnnestunud. Kogu pere tuli appi ja sõi külmkapi tühjaks. Kui vool tagasi tuli, kolisid külmkappi uued elanikud.

Kristi Kalamets
Kullamaa Keskkoolist

Edgar Valter

NAERU-USS

"Kuidas on see võimalik, et üks inimene jõuab kirjandis nii palju vigu teha!" ahastab õpetaja Jukule ta vihkut tagasi andes.

"Mispärast üks – kõik on tehtud isaga kahepeale!"

"Isa, mul on plaanis sulle isadepäevaks maruvahva kingitus teha!"

"Pojake, ära osta mingeid kingitusi – parem istu tunnis vaikselt ja kuula tähelepanelikult õpetaja juttu!"

"Juba hilja – ostsin juba lipsu ära!"

"Isa, kas sa sõjaväes oled käinud?"

"Muidugi, pojuke!"

"Kas on tõsi, et sõjaväes käinud mehi ei hirmuta miski?"

"See on tõsi, Juku!"

"Siis sa võid mu päevikut vaadata!"

"Isa, miks on sõjaväelaste varrukatel metallnööbid?"

"Selleks, et nad käisega nina ei pühiks!"

"Aga miks need nööbid niiviisi läigivad?"

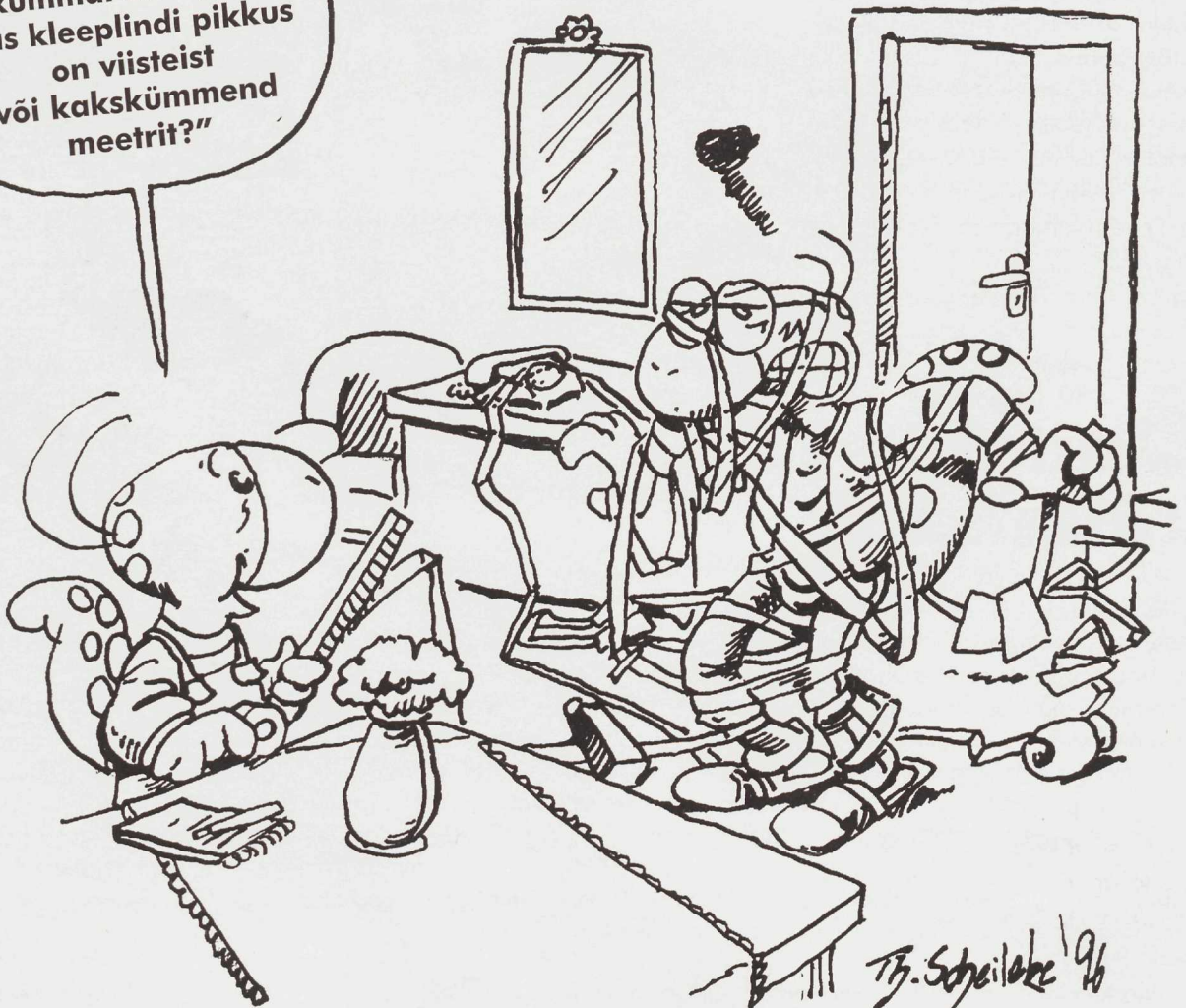
"No ju nad siis ikka pühivad!"

"Juku, ma kuulsin, et said jälle koolis kahe. Tahaksin sinuga sel teemal pikemalt kõnelda!"

"Kahemehe isaga pole mul mingit rääkimist!"

"Noh, paps, kummal oli õigus: kas kleelindi pikkus on viisteist või kakskümmend meetrit?"

Thomas Scheileke karikatuur

Hei hopsti, suured ja väikesed arvutihvilised!

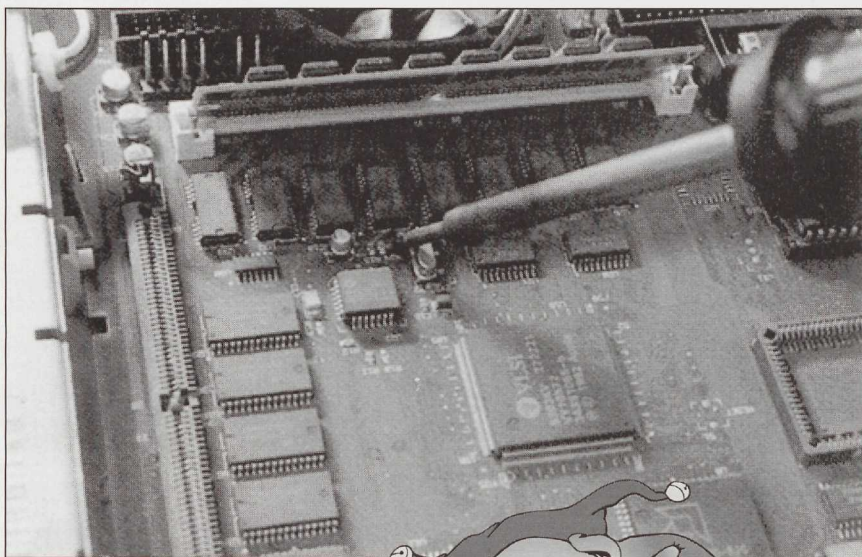
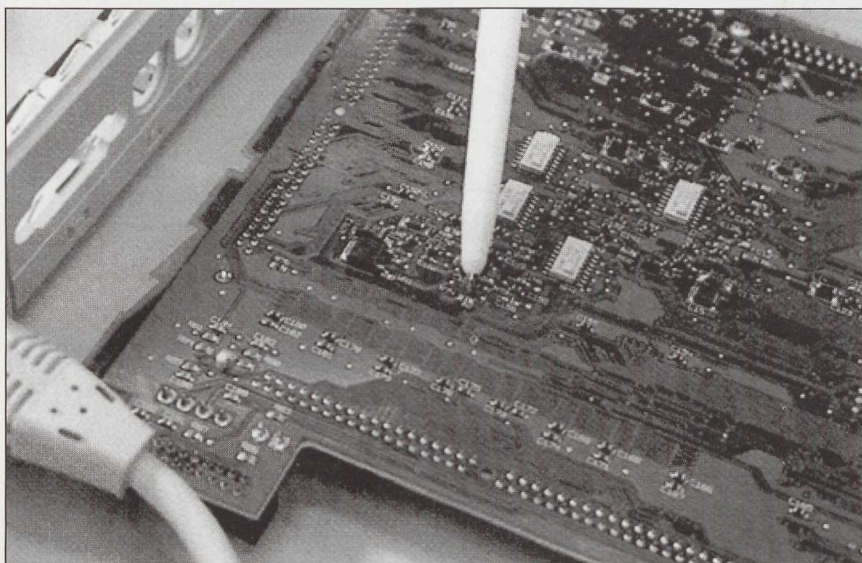

Kindlasti teate, mis on mälu, seepärast ei hakka ma sellest pikemalt kirjutama. Aga kas teate, mis on arvuti mälu? See on arvuti osa, kuhu talletatakse andmeid. Mälu koosneb kiipidest. Kiip on väike räniplaadike, kus paikneb miljoneid lülitusi. Lülitus määrab aga kiibi otsustarbe. Niisiis – lülitus on vajalik kiibile, kiip on vajalik mälule, mälu on vajalik arvutile ja arvuti on vajalik inimestele.

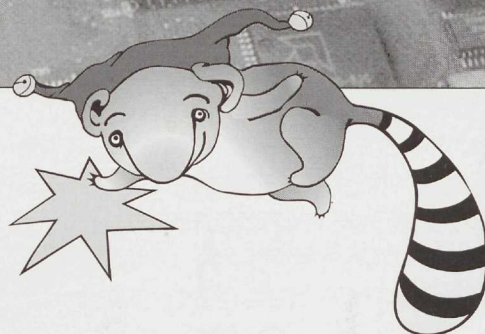
Mälu jaguneb pesadeks. Igasse pessa mahub üks bait andmeid. Igal pesal on aadress, et protsessor teaks, kus andmeühikut säilitatakse. Mälu võib ette kujutada kõrvuti asetsevate postkastidena. Iga postkast on mälupesa, numbrid postkastil on pesa aadressiks.

Arvutil on kahte tüüpi mälu – ROM ja RAM. ROM ehk püsिमälu sisaldab arvuti tööd juhtivaid programme. ROMi ei saa muuta ega kustutada. RAM ehk operatiivmälu on töös ainult siis, kui arvuti töötab. RAM on vajalik sinu andmete hoidmiseks. RAMis on ka käsud, mis sa arvutile annad, kui temaga töötad. Peale arvuti väljalülitamist RAM neid käsked ja andmeid ei säilita. Andmete säilitamiseks tuleb need kettale salvestada. Salvestada võid kas kõvakettale või disketile ehk flopile. Kõvakettale salvestades saad andmeid lugeda arvuti mälust, disketi korral aga disketilt, sisestades selle kettasadmesse.

Priit Pedanik

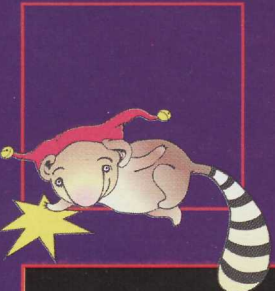
**Kui teil tekis
küsimusi
arvuti töö kohta,
siis ärge kartke
Megabaidi-leheküljele
kirjutada!**

Triibu-Liine sügisteadede

Kas teate, et ma käin nüüd kolmapäeviti LEGO-ringis? Tegelikult EI KÄI, vaid SÕIDAN – mul on nimelt uus jalgratas, käsipiduriga ja puha!

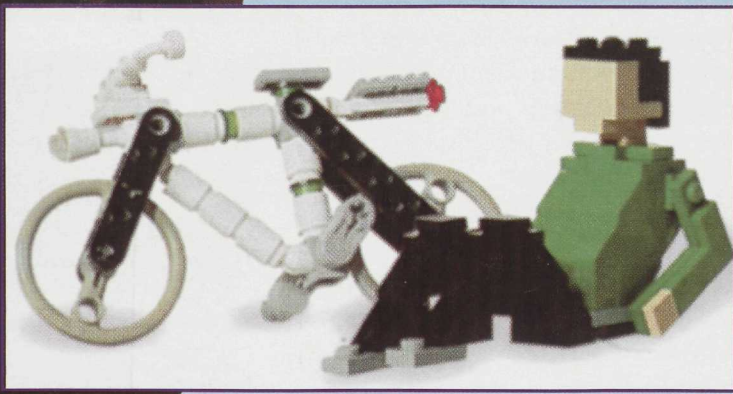
Aga juhust kasutades tahaksin esitada ka küsimuse: missuguseid sõidukeid peale võidusõiduauto saab veel LEGO-klotsidest ehitada? Joonistused ja fotod sobivad ka nagu nihti vastuste juurde. Parimatele auhinnad firmalt P. Jahn & Partners Baltic!

Ühel õhtul, kui LEGO-ringist koju sõitsin, tabas mind kolm halba üllatust. Kõigepealt üllatas mind SUUR PRISKE SIIL, kes ootamatult pargiteel jalgratta ette tormas, ja seejärel saabus veelgi suurem üllatus: pidurid vedasid alt! Selal kui mina võidusõidumasinat kokku panin, oli teele hiilinud JÄÄ!

Priuh-prauh ja karmauh! Korraga olime kõik teel pikali, minul ja siilil jalad taevas poole ning jalgratas teeskles, nagu ei tunnekski mind...

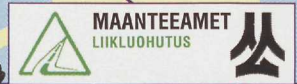
Ning siis järgnes kolmas üllatus: siilionu ajas end kahele jalale püsti ja kasvas minust pikemaks! Ta tõstis oma pisikese vintske esikäpa üles ja hüüdis: "Häbi, lapsur! Ise pead ennast suureks liiklusasjatundjaks, aga ei tea, et igal aastaajal on omad ohud! Mina lähen nüüd

oma pessa talvitama, aga sina pea meeles ja ütle ka teistele lastele edasi, et hilissügisest alates lähedavad sõiduteed kangesti libedaks ja sõidukite pidurdamiseks kulub palju rohkem aega kui suvel. Inimesed, olge valvsad! Kohtumiseni kevadel!"

Siilionu tegi kummarduse ja kadus oma nina alla pobisedes hämarasse parki. "Head talveund!" hüüdsin talle järele. Siili teate olen teile nüüd siis edasi andnud.

Teie vana sõber
Triibu-Liine Nessuke

Barbindus

Säärav

Sõber

PHOEBUS

Küllap olete juba
tähele pannud, et

Matteli

nukumaailm

ei koosne ainult

Barbiest

ja ta sõpradest.

Selles numbris astub nuku-
sõprade ette Phoebus – sära-
va mõõgaga mees, kellega
varem said noored tuttavaks prant-
suse kirjaniku Victor Hugo (loe: ügoo)
romaani "Jumalaema kirik Pariisis"
kaudu. Nüüd on ameeriklased selle
romaani järgi teinud ka "disnika" ja
raamatukese, mis kannab nime "Ju-
malaema kiriku kellalööja". Kir-
jandussõpradel soovitame kunagi
kindlasti läbi lugeda ka "suurte in-
meste raamat" – selles leidub palju
sellist, mis multikasse ei mahtunud.
Kuid joonisfilmisõpradel on lootust
oma nukukogu täiendada kauni ja
sihvaka Phoebusega! Seda muidugi
juhul, kui teatakse "Jumalaema kiri-
ku kellalööja" naispeategelase nime!

Lõika välja!

Nukumeistrid
on kuju andnud ka
paljude muinasjuttude
ja muude raamatute
tegelastele: suurtes
karpides ootavad
mängijaid **Aladdin**
ja **Jasmin** koos võluriga,
Rapuntsel, **Merineitsi**
ja mitmed teised laste
lemmikangelased.
Paljud nukkudest tegelased
on lastele tuttavaks saanud
multifilmide kaudu.

Naispeategelase nimi on _____

Minu nimi on _____

Vanus _____

Address _____

Telefon _____

Kirjanurk

Matteli auhindade omanikeks saavad noored ehtekunstnikud **Erika** ja **Katrin Laidla** Tartust, **Tui** ja **Käbi** Hirv ning **Anita Karma** Tallinnast, **Riinu Urban** Haljalast, **Liisi Röömel** Viljandist ja **Liis Lindmäe** Vasalemmast.

Parimad LEGO-majad joonistasid **Aare Allik** ja **Aleksandr Mattal** Tallinnast.

Ristsõna vastuseks oli
"... see on Tartu vaim."

Helikassetid saavad **Martin Siilak** Muhumaalt ja **Kätlin Sarapuu** Tänaasilmast.

Tere jälle, sõbrad!

Teeme nüüd kõleda novembrikuu sutsuke rõõmsamaks ja vaatame, kellele kuuluvad septembrinumbris välja kuulutatud võistluste auhinnad.

Hei, sulemeistrid!

Ega te ole unustanud, et Sten Roosi muinasjutuvõistlusele saab oma töid saata kuni jõuluvaheaja alguseni? Ann ja Ants Roosi aadress on Endla 2 b - 1, EE 3170 Haapsalu.

Ka külma ilmaga igavesti Teie lapsur Triibu-Liine Nessuke

Puzzlele pakuti päris palju vahvaid nimesid: peale tavalise mosaiigi ristiti teda puslikuks, vussiks ja killumänguks. Viimane nimi tundus väga hea leiuna mitte ainult Triibu-Liinele ja toimetusele, vaid ka keeleteadlastele. Auhind selle sõna leiutamise eest kuulub **Andres Ainsonile** Tallinnast. Suurema või väiksema killumängu saavad veel **Nora Lahe** Pärnust, **Reelika Eiche** Valgast, **Eero Ränik** Tartust, **Lilli Lees-Leesmaa** Käinast, **Anita Luik** Võrust, **Tiina Sinisoo** Rakverest ja **Helen Kalpus** ning **Helen Oja** Tallinnast.

Eelteade Päkapikumaalt

Pika-päka-päkapikud, häbelikud habemikud tervitavad palavalt lapsi laululava alt. Praegu veel neil pole aega käia lipsuga ja kraega akna taga uurimas, laste elu luurimas – pikad päevad, pooled ööd päkapikud teevad tööd!

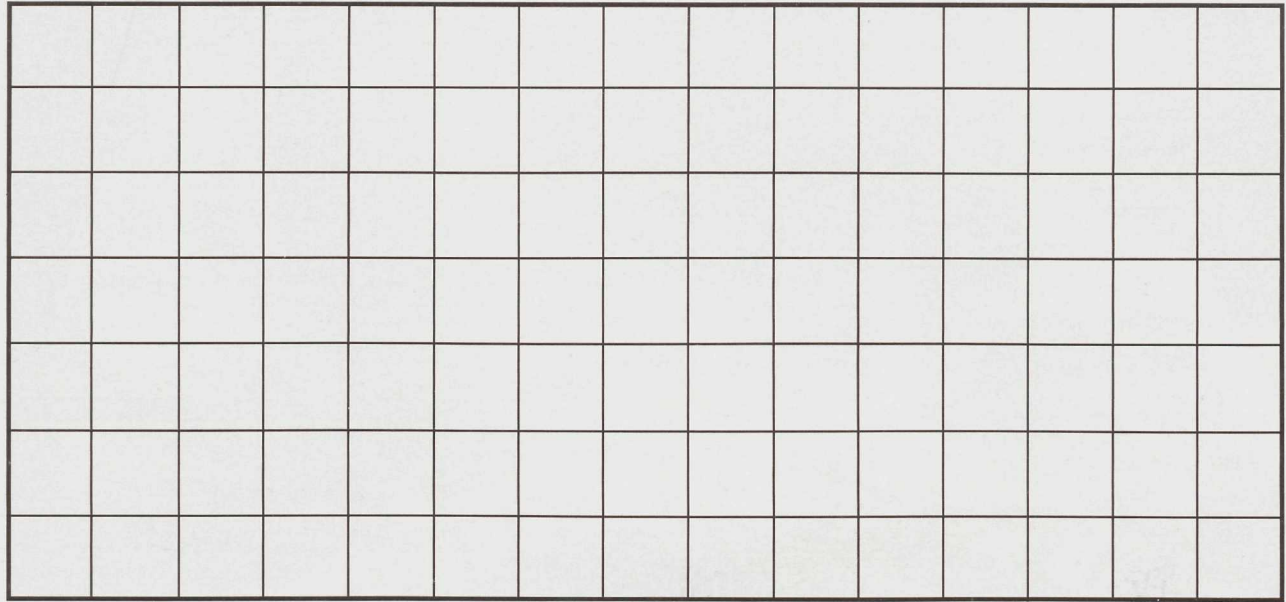
1. detsembrist alates on kõigil võimalik Tallinna Lauluväljakul näha ja käegagi katsuda kõike, mis päkapikupoisid meie jaoks valmis on meisterdanud! Seal saab mängida, süüa ja juua ning üht-teist ehk kojugi tuua!

Ajaloo-asjad pani arvutis kõige paremini korda **Tui Hirv** Tallinnast.

Kuuse gümnaasium asub teatavasti 9m kõrgusel. Teadja-auhind läheb **Elari Haugasele** Raasikult.

Parimad liiklusmõistatuse lahendajad olid **Martiina Viil** Tartust ja **Anita Karma** Tallinnast.

Kirjanduslik killumäng

Koostanud Andres Jaaksoo

Kui Sa tähtedega varustatud killud õigesti ruudustikku paigale paned, saad lõpuks ühe Astrid Lindgreni lasteraamatu alguslause. Kuidas on selle raamatu pealkiri ja kes on selle raamatu illustreerinud?

ET S Ä R I
 K H I S T I A
 S,
 A J A S
 D, K N I
 T E A N
 E R A L E
 I O S S O N.
 Ü H E
 Ä E S P L M I
 O
 P S T A E P I S R A L
 N A Y T A V M T O K O S
 E P Ä Ä R E L M A S V Ä
 N E H V S V A L Ü
 N I N E L A B Ä R E L I S

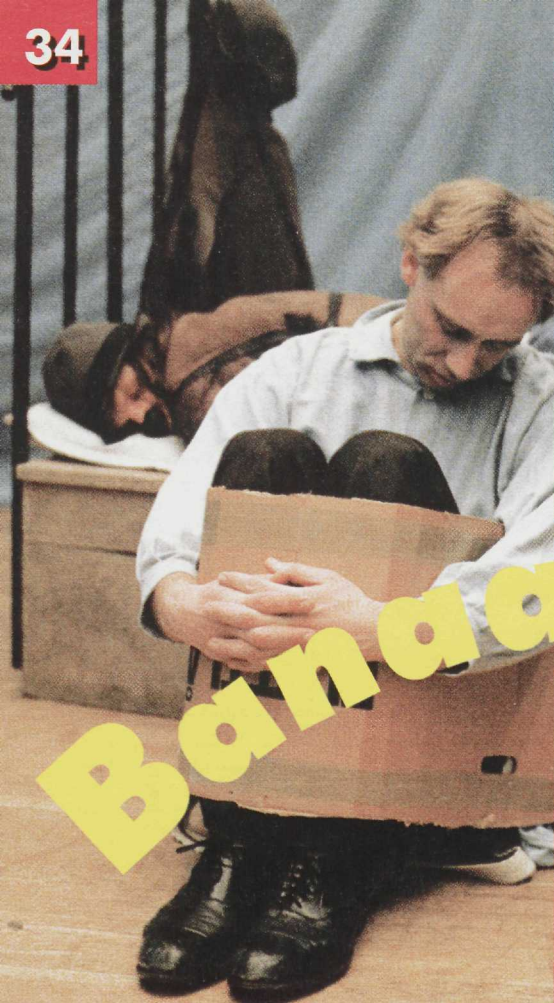
Banaanikala?!

Tegelikult
mõtles
sellise kala

välja ameerika kirjanik
J. D. Salinger, kelle ühes jutus
noormees mererannas räägib
väikestele tüdrukule
banaanikalast, kes elab
ookeanis ja sööb
vaid banaane...

Banaanikala

Eesti lastele tähendab banaanikala aga hoopis lastelavastustefestivali, mis toimus tänavu juba teist korda. Toimumise kohaks olid korraldajad valinud Nõmme Kultuurikeskuse. Eelmisel aastal nägid lapsed kolme päeva jooksul kolmeteiskümmet etendust. Kohal olid kõik Eesti teatrid, kes lastele etendusi mängivad: Eesti Riiklik Nukuteater, Tartu Lasteteater, VAT-Teater, Teater "Ambrosia", Studiotheater "Ilmarine" ja "Minerva". Oma lastetükke näitasid ka sellised suured teatrid nagu Tartu "Vanemuine", Viljandi "Ugala" ning Rakvere teater, samuti külalised Lätist ja Venemaalt. Etendusi oli väga mitmesuguseid – küll nukkedega, küll näitlejatega, küll mängisid laval nii lapsed kui täiskasvanud. Ka lood, mida mängiti, olid mõeldud väga erinevas vanuses lastele. Peauhinna võitis "Vanemuise" teatri "VÄIKESE ONU SAAGA", imeline lugu üksikust ja kurvast ONUST, kellele ühel kurval öhtul tuleb suurepärase mõtte riputada üles kuulutused teatega, et otsib sõpra. Kui on möödunud

kümme päeva, tuleb tema juurde KOER. Põnev lugu kohtumisest, sõbrusest, usaldusest, armastusest ja armukadedusest. Seda etendust saab veel praegugi Tartus "Vanemuise" teatris vaadata. Kes veel pole näinud, minge kindlasti!

Sellel aastal oli rohkem kutsutud lasteteatrite truppe välismaalt: Rootsist, Soomest, Lätist, Leedust ja Venemaalt. Peauhinna viis seekord kaasa Viiburi Riiklik Nukuteater etenduse "Aprikoosipuu" eest. Žürii kiitis üksmeelselt selle etenduse kõiki tasandeis: näitlejamängu, suhtlemist publikuga, ja mis kõige toredam: nende näitlejate käes muutusid nukud elusaks! Minu nelja-aastasele tütrele meeldis aga kõige enam Soome teatri "Olga" etendus "VEEPOEG JATULEPOEG" – lugu kaksikvendadest,

kes armastasid ühtesama näkineidu, kelle pärast nad tülitsevad ja hiljem jälle ära leppisid.

Arvan, et edaspidi võiks Žüriisse kuuluda ka mõni laps. Festival on ju mõeldud eelkõige lastele!

Festivalil kuulutati välja ka üks huvitav võistlus: tegelaskujude otsimise joonistusvõistlus. Joonistada tuli mistahes väljamõeldud asja, kuid sellele asjale või olendile tuli ka hing sisse puhuda, Kirjutada kõigest, mis tema kohta võimalik: mis ta sööb, kus käib, milline on ta iseloom, kõike mida iganes suudad välja mõelda. Huvitavamad pildid koos kirjeldustega antakse inimestele, kes võiksid neist kirjutada mõne lastenäidendi või aitaksid kirjanikel neid uusi tegelasi välja mõelda.

Ka sina võid oma tegelaskuju saata Nukuteatrisse ja ta võistleb teistega järgmisel festivalil "Banaanikala", mis toimub aasta pärast. Videomängude, televiisori ja kino kõrval pakub oma maagilist maailma Sulle ka teater.

Uus ja isevärki mänguasi

Viimasel ajal on aga üle kogu maailma levinud naljakad medaljonikuju- lised lelud, mille tilluke sel ekraanil "elavad" tibus või saurused, kelle eest omanik peab nuppudele vajutades hoolitsema. Need mänguasiad on jaapanlaste seas nii popid, et täiskasvanud mehed viivad kuuldavasti oma lelud hommikuti tööle minnes "tamagotchi-lasteaedadesse", kus nende eest päev läbi hoolt kantakse. Kui kunstitud jäävad pikaks ajaks hooleta, siis nad "surevad" – ja selleks puhuks on Internetis rajatud koguni tibukalmistud!

Aga ega Euroopagi tibuhullusest puutumatuks ole jäänud – näiteks Saksa koolidesse on neid juba keelatud kaasa võtta, sest "tibusalitajatel" pole muidu aega tunnis kaasa töötada.

Saab näha, missugune on tibus saatus meil Eestis. Mida arvab asjast see, kes juba tibu peos hoidnud?

Tamagotchi on armas ja abitu!

Tamagotchi sünnimaaks on Jaapan. Keerulise ja uhke nime järgi võiks arvata, et tegemist on mõne eksootilise linnuliigiga. Tegelikult on tamagotchi hoopiski mäng. Võib-olla on sõna "mäng" vale – tamagotchi munas "elab" tibu, kelle eest tuleb hoolitseda, ja see on ju tõsine asi. Tibul on vaja kõike, mida elusolenditelgi – süüa, juua, mängida, magada, tibu võib isegi haigestuda. Olen kindel, et paljud lugejad ei suhtu uude leiutisse heakskiitvalt. Ega minagi sellest alguses vaimustuses polnud, kuid kui üks sõber palus mul oma tamagotchi eest hoolitseda, muutus mu arvamus kohe.

IDEAL

Proovi nüüd, armas lugeja, paberile panna **OMA MÄNGUASJA-IDEE!**

Parimaile ioonistajatele-kirjutajatele auhinnad! Ja veel: ootame head nimetust, mis sobiks nii taskudinodele kui elektron-tibudele!

Tibusse ei saa külmalts suhtuda!

Ta on lihtsalt nii armas ja abitu, et temasse ükskõikselt suhtuda on või-matu. Need, kes on kaasaskantava "Tetrise" fanaatikud, mõista-

Üsna mitme aasta eest püüdis iga pere endale hankida Rubiku kuubiku – mänguasja, mille kokkupanemisele pühendasid palju aega nii lapsed kui täiskasvanud. Veidi hiljem tulid elektroonilised ja siis arvutimängud.

vad seda kiindumust kindlasti, kuid kahte mängu omavahel võrreldes jääb tama-gotchi peale. "Tetrise" mängides on sul eesmärgiks saavutada kõrgeim skoor. Tamagotchi on aga peale mängurõõmu veel ka arendavaid omadusi: tema eest hoolitsemine arendab vastutustunnet – kui sa korraks tibu unustad, võib ta kurvaks muutuda või, mis veel hullem, ära surra. Kui sa aga tubli oled – õigel ajal tibusüüa annad, tema järel koristad ja temaga mängid, on ta sulle tänulik.

Kui tibu on sinuga rahu, särab ta kohal päike!

Tibu eest hoolitsemiseks on 4 menüüd – toitmis-, koristamis-, mängimis- ja ravimisprogrammidega; peale nende on veel menüüd kübertibu hääl valimiseks ja kasvamise kontrollimiseks. Tibu eest hoolitsemine on üsna lihtne – tuleb vajutada vaid nuppudele. Raskeks teeb aga asja see, et tibu vajab pidevat hoolitsust. Minu "tuttav" tibu jäi õnneks kell pool 9 õhtul "magama" ja "ärkas" hommikul samal ajal. Piiksumisega kuulutas ta, et kõht on tühi ja ekraanile on tekkinud paar kahtlast hunnikut. Mis muud kui "küberluud" tööle ja toidunupp tegutsema! Pärast tamagotchi on kahjuks üsna kallis – üle 300 dollari. Tema taskudinoks kutsutav sugulane maksab kümme korda vähem, ja neid on meiegi poodides näha.

Ines Mägi

REKATO

REKATO AS
MÄNGUASJADE MÜÜK

Tiger! Tiger!

PE 1378 9,11
TIGER

Lahe
mäng
on mul.

See on
trips traps
trull!

Tegu pole tavalise triibulise tiigriga, vaid vahva elektronmaailmaga, kus on tegemist kõigil – nii lihtsate LCD-mängude sõpradel kui ka neil, kellele meeldivad filmide ja telesaadete põhjal tehtud seiklusemängud!

LITE 3 on TRIPS-TRAPS-TRULLI kõige säravam ja põnevam sugulane. Kas oled süttivatest nuppudest koosnevat rida täites nobedam kui su mängupartner – arvuti? Ainult pea meeles, et saad valguse süüdata korraga vaid kolmes nupus!

SOCCER (Jalgpall) viib sind jalgpalliväljakule. Siin tuleb peadpööritavaid manöövreid teha, vabalööke sooritada, semusid toetada ja vastastega arvestada.

CAR RACING (Võidusõit) on mäng, kus pead tegema supermanöövreid, saavutama superkiirusi ja osa võtma superseiklustest.

Ma olen
ARACHNID!

Olen nii robot
kui elektronmäng!

ARACHNID kuulub mängudesarja, mis kannab keerulist nime **MORPHATRONS**. Mänguasi on transformeeruv – temas peituvad ühtaegu nii fantastiline elukas, robot kui kõitev elektronmäng.

Nüüd kähku mänguasjapoodi TIIGRIJAHILE! Kui leiad **TIGERi**, siis hakkab juhtuma põnevaid asju!

Ainumaaletooja
Anvoli Hulгимүүк (2) 6500030